

Jacobi Ufferii
ARMACHANI
DE
MACEDONVM
ET
ASIANORVM
Anno Solari,
DISSE^TATI^O:
CUM
GRÆCORUM ASTRONOMORUM
PARAPEGMATE,
AD
MACEDONICI
ET
JULIANI
Anni rationes accommodato.

LONDINI,
Typis M. Flesher, & protestant apud Cornelium Bee, in
vico vulgo vocato Little Britain.

1648. Bys. T. 8. 25.

ИНОДАМЯ

JACOBI USSERII ARMACHANI,

De Macedonum & Asianotum anno Solari,

DISSERTATIO.

CAP. I.

De mensibus Solaribus & Macedonibus Gra-
cie dominatu jam positis, Lunarium loco
in usum civilem introductis & hisdem
Asia imperium posse obtinemib; & Sy-
romacedonibus & Asia proprie dicta in-
colis variè usurpati.

Hilippus rex Macedonum ab Am-
phictyonibus, ex quibus communie
Greciz constabat Concilium, Bel-
li sacri contra Phocenses Dux cul. lib. 16 ad
constitutus, ad Peloponnesiorum
magistratus scriptit litteras, à Demosthene in
oratione de Coronā recitatas: in quibus man-
datum ipsius, hinc verbis expressum legitur.
"Οὐει εὐαρτῆτι μετὸν τὴν θάλασσαν τὴν Φωκίδα, ἔχο-
τε δὲ ποσμὸν ἡμέραν τετταγόνων, τοῦ ἀνεστὸς μηδὲ
σέβε, ὃς ἡμεῖς ἀρρών ὁς δὲ Λευκίδος, Βούδερμον"
οἰς δὲ Κοεῖνοις Πανίμου. Quare armata nobis oc-
currit in Phocide, aliud commentum quadraginta

De Macedonum 4

dierum, hoc mense Loo, ut nos agimus: ut autem Athenienses, Boëdromione; ut Corinthii, Panemo. Ubi, ut Boëdromionem Atticum Lunarem Metonicum fuisse constat: ita ejusdem generis & Macedonicum *Lous* & Corinthiacum *Panenum* tunc extitisse, ipsa prudentia militaris ratio, cuius calentissimum Philippum fuisse nemo dubitat, planè exigere videtur. ^b Si enim tuba illius incertum dedisset sonum; quis preparavisset se ad pralium? Si Atticus Boëdromion fuisse, ut erat, Lunaris; Macedonum verò *Lous*, aut Corinthiorum etiam *Panemu*, Solaris: incertum omnino fuisse, quando in Phocide armatus Philippo occurseret teneretur Peloponnesiorum exercitus.

In Alexandri autem Vitâ docet Plutarchus, Macedonas *Lous* mensem appellavisse eum, qui Atheniensibus erat *Hecatombaon*: menseque *Dafio* superatas ab eis ad Granicum fuisse Regis Persarum copias; quod mense Atheniensium *Thargelione* factum, confirmat idem in Camillo. Quom enim Darii dices in trajectu Granici fluvii ingentem suam aciem instruxissent; à quibusdam Alexandro, ne cum illis congereretur; religionem mensis objectam fuisse narrat. Δασίου δὲ ὦν εἰδύσιον οἱ βαστᾶς. ^a Μακεδονῶν θέρηται σπαθα. Mense enim Dafio non erat moris regum Macedonum educere exercitum. Quod corredit ille, xadiou, διάτρεψεν Ἀρτιμενον ἀγαν, edicens ut secundum agerent Artemisium. Mensis verò Thargelionis die sexto (qui, juxta nostrum calculum, in Julianæ Periodi anno 4380 Maii 20 fuit) pugnam illam commissam fuisse; ex illis Eliani, in II. Variz historiæ libro cap.

^b I. Corinath.
14. 8.

* Non cum
Thebanis: ut,
fallente eum
memoriâ, ad an-
num Mundi
3665. Iacobus
Cappellus tra-
didit.

XXV. colligimus. Πέροις δὲ ἀπόθεσον τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, Persae hoc die clade affecti sunt. Et post :
Ἀλίξανδρος δὲ καὶ Μακεδόνα, καὶ Φιλίππου παιδεῖ, τὰς
πολλὰς μνειάδας τὰς τῆς Βαρβάρων φεύγεις, καὶ ἀυτὸν
λέγουσι ἄκτη ισαμένη (ὅπερα καὶ Δαρεῖον καθεῖλεν Ἀ-
λίξανδρος) καὶ ὁμολογεῖσθαι αὐτῷ μικρὸς πάντα.
Alexandrum vero Macedonem, Philippi filium,
multas Barbarorum myriadas fudisse dicunt die
sextō (quando & Darium prostravit Alexander:)
& de eodem mense magnus omnium est consen-
sus. Ut enim ad mensē Thargelionem, de quo
institutus ab eo fuerat sermo, ita ad primam
hanc à Persis reportatam victoriam, referenda
ista esse dubitare non possumus; si pralium ad
Iſſum mense Mæmæterione, ad Gaugamela men-
sē Boëdromione fuisse factum, ipsumq; tandem
Darium mense Hecatombeone cæsum à Besso
fuisse, meminerimus. Sed & ad eundem sextum
eiusdem Thargelionis mensis diem, Alexandri
quoq; mortem referri, Elianus subjicit: quam
sub fine Macedonici Dæsi contigisse, ex Diariis
Regiis & Aristobulo, suo in loco declarabimus.

Ex quibus inter se collatis liquet, in Phi-
lippi quidem litteris *Loum* Macedonicum Boë-
dromioni Attico respondisse; succedente verò
tempore, Macedonicum *Loum* in *Hecatombœo-*
nem, ac *Dæsum* in *Thargelionem* incurruisse: &
quod inde est consequens, in universi anni dis-
positione hanc inter priores & posteriores men-
ses intercessisse differentiam.

MENSES.

Lunares	Lunares	Solares novi
Attici.	veteres Macedonici.	Macedonici.

<i>Pyanopsion.</i>	<i>Gorpiaus.</i>	<i>Diss.</i>	<i>Autumnales.</i>
<i>Memalterion.</i>	<i>Hyperbereum.</i>	<i>Apellaeus.</i>	
<i>Posideon.</i>	<i>Diss.</i>	<i>Andynamis.</i>	

<i>Gamelion.</i>	<i>Apellans.</i>	<i>Peritius.</i>	Bruma- les.
<i>Anthepterion.</i>	<i>Audynans.</i>	<i>Dystrus.</i>	
<i>Elaphebolion.</i>	<i>Peritius.</i>	<i>Xanthicus.</i>	

Munichion. *Dystreus.* *Artemisius.* }
Thargelion. *Xanthidus.* *Dafius.* }
Scirrhopborio. *Artemisius.* *Panemus.* } Verna-
les.

<i>Hecatombaion.</i>	<i>Dafnius.</i>	<i>Lous.</i>	{
<i>Metagitnion.</i>	<i>Panomus.</i>	<i>Gorpians.</i>	
<i>Boëdromion.</i>	<i>Lous.</i>	<i>Hyperberatus.</i>	

Inter Olympiadis igitur CVIII. annum secundum, quo scriptæ à Philippo ad Peloponnesios sunt literæ, (vel illius Olympiadis primum, si in eo finens bello Phocico Philippus fecerit, ut in libri X. initio tradidit Pausanias) et CXI. secundum, quo ad Granicum à filio ejus cum Persis est pugnatum; Macedones Lunares suos menses in Solares commutârunt: quos & deinceps retinuerunt, eo quo proposuimus modo, Lunaribus Atheniensum aliquā sui parte respondentes. Neq; ut ab hoc recedamus, aliquid nos movere

movet διερχεσθαι illa, quæ apud Josephum (libro
XIII. Antiquit. cap. XVI.) Atheniensium De-
creto, in gratiam Hyrcani Judæorum Pontificis
& Ethnarchæ edito, præfixa cernitur. Ἐπὶ πρυ-
τανίας καὶ ισπέως Διονυσίου τῷ Λοχητάδε, μηνὸς
Πανόμου πέμπτη ἀπόντος, ἐπειδὴ τοῖς στρατιώταις φί-
ρισμα Αθηναίων, ὃς ἡ Αγαθοκλέους ἄρχοντος. Eu-
χῆς Μενάνδρου Αλιμύνος ἔχειματεύς, Μενυχιώ-
νος ἐνδιηγήτη τῆς πρυτανείας, ὀμηλησίας γνωμάνων εἰ
τῷ Στάρτῳ τῷ περιέδρῳ. Sub judice & Sacerdo-
te Dionysio filio Asclepiadi, mensis Panemi desin-
entis die quinto, traditum est Ducibus Decre-
sum Atheniensium, archonthe Agathocle. Eucle's
Menandri Alimusinus scriba retulit, Munychionis
undecimo die Prytanie, habito Presidum Con-
cilio in theatro. Unde nonnulli, Panemi Mace-
donici diem XXVI. sive quintum desinentis, cum
Munychionis Attici die XI. concurrisse colligunt.
Verum, quemadmodum in Codice, Constitutio-
nibus Imperioriis mensium notationes diver-
sas videmus appositas (ut alia, exempli gratiâ,
dicitur ^c Data XV. Kalend. Jul. Thessalonicas; ^c l. Quicunque
item rursus Constantinop. XIIII. Kalend. Januar. rem. C. de lit-
alia, ^d Data Idibus Aug. Arcelato; proposita Idib.
Octob. Thebaste. alia, ^c Data simul & proposita Ka-
lend. Jul.) ita nihil obstat, quo minus & A-
theniensium hoc Psephisma scriptum quidem ^e l. Sipost Te-
Munychionis XI. Ducibus verò postea XXVI.
Panemi die fuisse traditum, existimemus. ^f l. Ex illo. C.
de Appellatio-
nib. ^g l. Sipost Te-
stum. C. de
posthumis hæ-
red.

Ut verò Athenienses, à neomeniâ Solstitium
Æstivum proximè subsequentे, primum men-
sem Lunarem, ita Macedones ab Autumnali
Æquinoctio primum mensem Solarem deduxer-
unt; à Die annum suum inchoantes, & cum

Hyperberetos terminantes. Πλεγὰ γέ *Macedonum* ἡ πελαταῖς μὲν τῷ ἐνιαυτῷ ὁ περβερετός αὐτοχθόν. *Apud Macedones enim ultimus anni mensis Hyperberetus descriptus est:* inquit Zenobius in Proverb. Centar. VI. num. 30. ubi περβερεταῖς appellationem διὰ τὸ περχεγγίνεται, de intempestivis & cunctatoribus, proverbialiter usurpari oitendit. Solares autem fuisse novos hosce Macedonum menses, & ad Solis ingressū in signa cœlestia adaptatos; partim ex veteribus Indiculis cognoscimus, ^f in quibus Zodiaci dodecatemoriorum nomina hisce mensibus reperiuntur imposita: partim ex Galeni primo ad primum Epidemiorum Hippocratis librum Commentatio; in quo, civilium mensū nominibus retentis, ab Autumnali aquinoctio *Dii*, à Brumali solsticio *Peritii*, à Vernali aquinoctio *Artemisiis*, & ab Aestivo solsticio *Loi* principiū ille repetit. Verba, quia emendatione indigent, adscribam integra.

Ἐάν περιάθη τὸ χεὶς τὸ ἀρχὴν τῆς Δίν μηδὲν καὶ φεινοπόρη γίνεσθαι ἴσημερα, εἰσται τὸ μὲν χηνικεύειν προπτὸν ὡς μετὰ τρεῖς μηνῶν ἴσημερον εἰς ἀρχὴν τῆς καθ' ἑαυτὸν πίεσται μηδὲν, vel potius, τῷ κατ' ἐνιαυτὸν Περιπτίν μηνὸς (τῷπο γέ σημαίνει χεὶς *Macedonias*) τὸ μὲν ἱσερικὸν ἴσημερον Ἀρτεμισίν, καθάπερ γε καὶ τὸ θειερικὸν [προπτὸν] τῆς Λάρν. Κατὰ γέ τὸν ἀρχαῖον τὸν ἱερημάρτινον αἱ τὸν ἴσημερον καὶ τὸποι γίνενται, χεὶς *Macedonias* αειθεμάρτινον τὸ καὶ ὄνουμαζόντων τὸν μηνῶν. Οἱ πίγια ταῦτα μαθὼν, εἰ περιστημάθη, τὸ μὲν Αρκτεῖον διπτίλλοντα περὸν ἡμερῶν ὡς δώδεκα τῆς φεινοποεινῆς ἴσημερος, Πλειάδας δὲ μυούνται ὡς μετὰ πυτήκορτα, γνώσται πότι τῇ καθ' ἔργον αὐτὸν (*lege, ἐνιαυτόν*) μηνὸς ἵξετερον τὸ ἄγρον διπτίλλει. παρεχρυλᾶξεν τὸ, βιολίμενος ἀκολυθῶν

^eVid. fin.ca.4.
et init. ^f.

Afianorum anno Solari.

9

Siū Ἰπποχρήσται, οὐ μεταβολὴ τῆς τοῦ ἡμέρας
χρονικῆς, ὅποια περὶ εὑρίσκεται. Σι καὶ διδικεῖται, in
principium mensis Dii autumnale incidere equi-
noctium; intelliget, brumale quidem solstitium
post tres circiter menses futurum, in eunte quo-
tannis mense Peritio, (nam hoc nomine denotatur
apud Macedonas) vernum verò equinoctium
Artemisio, sicut & astivum solstitium Lov. Nam
circa initia dictorum mensium equinoctia & sol-
sticia contingunt ius qui, secundum Macedonas,
menses numeraverint & nominaverint. Hec qui
perceperit, si ante autumnale equinoctium duodecim
circiter diebus oriri Arcturū insuper didicerit, ver-
gilias verò post dies circiter quinquaginta occidere:
sciet, quoto mensis cuiusque anni die utrumq; fidus
exoriatur; observabitq; si sequi Hippocratem velit,
cuiusmodi acciderit aëri temperamentii mutatio.

Admonitionem deinde hanc Galenus subjici-
cit. Χρὴ δὲ μηλορόπη τὰς μηλὰς & τοὺς συλλήλους α-
ειθεῖστας, γεωργὸς ἐν τῷ πλεύσιοις νῦν τῷ Ἐλλώδεις
πόλεσιν, ἀλλὰ τοὺς "Ηλιοὺς [άρε]ς" καὶ ἐπάλιους τοὺς
ἀρχαῖον (lego, Ἀσταρῶν,) καὶ ἐν πολλαῖς τῷ ιδρῶν
αειθεῖσται. Ceterū non sunt ad Lunam men-
ses numerandi, quod multis iam Gracia civitati-
bus est solenne: sed ad Solem, ut & in Afianorum
omnibus, & in gentium compluribus civitatibus
numerantur. Tum, de mensibus Romanorum
Solaribus & Lunaribus Palastinorum aliis in-
terjectis, demum concludit, ab his qui Lunares
sequuntur rationes praestari hoc non posse, sed
ab eis qui ad Solem annum suum agunt; οὐτοὶς
ἔστιν οὐτός τε Ρωμαῖοις, καὶ Μακεδόνιοις, Ἀσταρῶν τοῦ
πατέρεων, καὶ πολλῶν ἀλλων ιδρῶν. id quod à Ro-
manis dixi, & Macedonibus nostris ibusque Asi-
aticis

etiam, & verò etiam aliis nationibus abseruari non paucū: quemadmodum Hermannus Cunferius locum reddidit. Unde apparet, & veram fuisse emendationem nostram, quā *Astartā* pro ἀπχαῖοι substituimus; & ex Galeni (qui hoc ignorare non potuit) sententiā, non solum à *Macedonibus* Solares annos fuisse receptos, sed etiā ab *Asiarū* suorū civitatibus omnibus. sive eo nomine Asia propriè dicta (quod vero est similius) universas, sive Lydiacā solū in eā Asia urbes intelligat, intra Lydiacā Mediterraneā & littoralis (hoc est, Ioniz & Aeolidis) terminos cōprehensas.

Quare autem Galenus *Macedonum* menses exempli gratiā, potius quam *Romanorum*, penes quos eo tempore erat Imperium, propoundingos censuerit: ea causa videtur fuisse potissima, quod à *Pergamenis* suis, non universi solum Macedonici anni rationem (uti à reliquis *Asiarū* omnibus) sed eandem etiam singulorum mensium appellationem retentam fuisse antimadverteret. Neq; enim omnes qui in Asia (sive majore sive minore, sive propriè dictā sive Lydiacā) novam hanc Solaris anni formam ceperunt, illos à Galeno memoratos menses ab æquinoctiis & solsticiis similiter deducendos censuerunt. Nam ut aliqui ordinem, ab Europis Macedonibus receptum, intactum illibatumq; conservaverunt: ita non defuerunt alii, qui commune ab autumno initium, & reliquam Macedonici anni dispositionem sic retinuerunt; ut primum tamen suum mensē postremi Macedonum *Hyperberetas* nomine, caterosque deinceps antecedentis cuiusq; Macedonici mensis appellatione designarent. Quod in honorem primæ

prime illius ad Granicum de Persis partæ victoriz, quæ viam Macedonibus in universam Asiam patefecerat, observatum credibile est. Post hanc enim victoriam, ^{majorem partem} *Asie* (propriè dictæ) defecisse ad Alexandrum, ex Tropo, libro XI, narrat Justinus: indidemque Darii eversionem non solum *Aelianus*, sed etiam Strabo arcessit, in fine libri XVI. ita de eo scribens. Τότε γένηται τὸν Ἀλέξανδρον, αὐτὸς ἦργε δῆμον ἐντεκτονικόν. Hunc autem eversus Alexander, per decem vel undecim annos imperavit ipse. Inter hoc enim prælium & excessum Alexandri, justum undecim annorum positum est interstitium: intra quod, & quidem non totorum decem annorum spatio, (ut in Casaribus scribit Julianus) tūm Persas tūm Indos imperio suo ille subjugavit. Sicut igitur, quum primaria illa ad Granicum cum Persarum copiis facta est congressio, qui in Macedonia erat *Dæsus*, Alexandri jussu (ut audivimus) in Asiam dictus est *Artemisius*: ita, ad futuram tanta victoriz memoriam, in compluribus novorum colonorum civitatibus usu receptum fuisse videtur⁶ ut, *Hyperberetas* postremi mensis nomine ad primum designandum traducto, circueunte quoq; anno Macedonū cā ratione *Dæsus* perpetuo *Artemisius* gauderet nomine.

Id in propriè dictā Asiam à *Smyrnais* factum fuisse, ex s Actis Polycarpi colligo; quæ Smyrna passum cum fuisse narrant, mensis *Xanthici* die secundo, septimo Kalendas Apriles, in magno Sabbato: id est, sub Solis in Arietem ingressum; neutiquam vero in Pisces, ut in Xanthico fieri solet Macedonico, quum in eadem tamen Asiam

⁶ Vid.infr.2,c.2.

ab

De Macedonum &c.

Infrā, cap. 4.

ab Ephesio & Pergamenis Macedonum Europaeorum nomenclaturam retentam hic fuisse, inde animadverterim; quod illorum Peritium in antiquis ^b schedis D. Henrici Savilii cū Iannuario, horū Hyperberetanū à Galeno cum Septembri Romanorum conferri viderem. Galeni in libro IIII. de sanitate tuendā cap. VIII. de Abiete verba hæc sunt. Ἐσὶ μὲν ἀρχιπότερος τὸ αὐτὸν τὸ εὐρύμα οὐδὲ τὸ διπλαῖ τὸ Αρκτόρη. οὐτοις γεγένεται Πόλυ μὲν ὁ γελάμανος μικρὸς Σεπτέμβριος Βαῖρος, εἰς Περσιάμων δὲ παρ' ίδιον Τυπροβερεταῖος, Αθηνῶν δὲ Μυσθεῖα. Est igitur ejus pulcherrimum (vel, maximè maturum) semen circa Arcturi emersum: quo tempore, Romæ quidem September vocatus mensis est, apud nos verò Pergami Hyperberetanus, Athenis autem Mysteria. Duodecim verò circiter diebus ante Autumnale æquinoctium, & initium primi Macedonum mensis Dii, Arcturum oriri, ex eodem Galeno jam antea audivimus. Unde consequitur, postremum Macedonum simul & Pergamenorum mensem fuisse Hyperberetanum: cui in superiori Indiculo Boëdromionem Atticum videmus appositum; in quo magna illa Eleusinia Mysteria ab Atheniensibus celebrari fuisse solita, cùm ex aliis, tum ex Plutarcho in Alexandri, Camilli & Phocionis vitis intelligimus.

Eundem Macedonicorum & Pergamenorum mensium consensum Oribasius quoq; confirmat, Juliani τὸ μεγάλοτε Medicus: *Pergamenus* & ipse, quemadmodum in ejus Vitâ docet Eunapius; non *Sardianus*, ut à Philostorgio, eumq; secuto Suidâ, habetur traditum. Ille enim, libro IX. Collect, Medicin, cap. VIII. quum di-

^aPhilostorg.
Histor. Ecclesiast. l. 7. fin.

isit, quod totidem verbis ante ipsum k Galen. Com-
lenus dixerat; Ἡ μὲν γὰρ ιονιαρία καστωκὸν περὶ-
μα τὸν, οἱ δὲ μὲν διπλάσιος τοῦ θεραπευτῶν Θεραπευτῶν:
(Est enim *Æquinoctium* mundana quadam res,
Menses vero uniuscuiusque gentis proprii:) de
suo statim subjicit. Μηνὸς Λόρδος φύσιοντος πέμπτη
ἡ ἀπόλλοντος ἡλίου, οἱ Κύων διπλάλειν περὶ π-
μπτον Περγάμῳ περιέντων. Εγὼ δὲ τὸν προς με-
δόνα μητὸν διπλάσιον ἡμέραν τὴν αρχαιομίας περιτε.
Mensis Loi definentis quintā (five, die XXVI.)
orientē Sole, *Canem* exoriri apud nos Pergamū
creditur. Ego verbō methodo quādam post deci-
mam ab hac præscriptione diem id fieri compert.
Mensis Loi πέμπτη φύσιοντος (quod VI. Kalendas
Loi, pessimè hic reddidit Latinus interpres) in
Ephemeride Dissertationi huic annexā, *Julii*
Juliani dies XX. respondere cernitur: quō &
Canis διπλάσιον à Diophane Bithyno, in libris de
te Rusticā quos Dejotaro regi misit, ¹ relatam
notavimus, in Geoponicorum libro I. cap. VIII.
referri videmus. Oribasius vero, ex methodo à
Galeo superiùs præscriptā (unde & illum de
Æquinoctio & *Mensibus διπλάσιοις* locum de-
sumperat) post decimum abhinc diem eam fi-
eri collegit. In *Loi* enim Macedonici initium
Solstictium æstivum incidisse, Galenus ibi do-
cuerat. Post Solstictium vero illud *triginta* cir-
citer diebus Caniculæ exortum contingere, ab
Hipparcho Bithyno est traditum: in Rhodio
nimirūm climate; quemadmodum à Gemino
etiam, in XV. Ithagogeis suæ capite, est anno-
tatum. Atque hinc, non ad Julii diem XX. eiq;
respondentem XXVI. *Loi* Pergameni aquæ ac
Macedonici, sed ad Julii XXX. vel XXXI. He-
liacus

¹ Constantin.
Geoponica, t.
c. 8.

^a Hipparchi in
Arati Phæno-
men. pag. 26.
edit. Florentin.

De Macedonum &

Iacus Canis ortum fuisse referendum Oribasius concluserat.

Septembris Juliani proleptici dies **XXIV.** omnibus qui Macedonicam formam receperant commune erat anni principium: cum quo & Syri Antiocheni, ante anni rationem a Julio Cesare constitutam, eorumq; postea exemplo Romanorum Imperatores, *Indictionum* circulum inchoaverunt. Sed primum suum mensem, Macedonum Europorum more, Antiocheni (ut Ephesii & Pergameni) *Dianu* nominaverunt; quem Syromacedonum alii (cum Smyrnis) *Hyperboretiam* appellare maluerunt. Quod de Antiochenis, ex Juliani Misopogone colligimus, qui *decimuu* eorum mensem *Loüm* fuisse indicat: de ceteris, ex Euthalio Diacono (sive quis alias scriptor "Martyrū B. Pauli fuerit, anno domini **CCCXCVI.** exarati) qui capite truncatum Paulum Apostolum fuisse tradit, πάντη ἡμέρᾳ τῇ Συρομακεδόνας Πανήμινδε, διε λέγετο ταῦ Λιγυπτίοις Επρὶ, ταῦ Ρωμαίοις τῷ τοῖς αριστὸν περιττῶν Ιαλίων, μετὶ Ιουνὶ κθ. quinto die juxta Syromacedones *Panem* mensis, qui apud *Ægyptios* dici potest Epiphi; apud *Romanos* vero *textio Kalendarum Julii*, nemp̄ vicefimo nono mensis Junii. initio Syromacedonici *Panem* in **XXV.** die Junii posito.

Ubi tamen & illud tenendum, tum Antiochenos, tum reliquos etiam Syros atque Palistinos, sub Romanorum imperio viventes, praeter menses suos proprios etiam Julianos usurpare; sed nominibus ad Syromacedonum, non ad Macedonum Europorum, menses proximè conformatis expressisse. Quum enim a **XXV.**

Augu-

* Præfix. Oecumenii scho-
liis in Acta A-
postol.

Augusti dic, hi quidem *Hyperberetani*, illi vērō *Gorpianum* solum inchoarent, Septembri Juliano *Gorpiae* nomen est adaptatum, eadēmque in extensis servata ratio: ut in Josephi de Bello Judaico libris posterioribus, Anatolii Laodicensi episcopi ^o Canone Paschali, Concilii Antiocheni (anno CCCXLII. habiti) XX. Canone, & aliis videre licet. Atquē itā, paulatim oblitterata Macedonici anni formā, non apud Syros solum reliquos, sed apud ipsos etiam *Antiochenos*, ejusmodi mensum Julianorum usus est rotentus. Indeque XXI. Martii diem, ad quem Nicenum refertur aquinoctium, xxi Σεπτ., 'Αυγούστου, xii Μαρτίου, *Dystri* else XXI. in Prologo Paschalis sui laterculi, circa annum CCCLXXXVIII. Theodosio Aug. dicati, Theophilus Alexandrinus asserit: neque alios quām hujsmodi menses cum strā *Antiochenā* Johannem Malelam & Euagrium Scholasticum conjuxisse animadvertisimus.

C A P. II.

De communī mensū Macedonicorū & Afianorū, à numeris ordinalib[us] ducitā, denominatione: ubi & de Epiphaniā quinto die Fanaril celebratā, Hieronymis, & de Paschalis festivitatis tempore à Monastis in Phrygiā observato, Sozomeni locis illustratur.

Quomodo in propriè dictā Asiā, ab Ephesio, Pergamensi & Smyrnai, Macedonicā mensū

^o Apud Euseb.
lib.7. hist. eccl. cap.16.

fium appellations retentæ fuerint, jam vidi-
mus. *Magnesia* verò in eādem ad *Mæandrum*
incola, menie *Lenaone* cum *Smyrnæis* foedus in-
euntes (inter Arundelliana marmora à Selde-
no nostro editum) Ionicis potius usos se fui-
se subindicant. *Ionum* enim proprium hoc fuisse
vocabulum docet Proclus, ad illud Hesiodi :

Μῆνας Ἀντιστρά τε καὶ θύματα, βέβαιος πόλεις.

Quum in eādem igitur anni forma, non eadem
à Macedonibus & Asianis omnibus mensium
usurparentur nomina; ipsaq; Macedonicæ men-
sium appellations non modò ab *Asianis*, sed
etiam ab *Aebris*, *Chaldeis*, *Tyriis*, & *Gazensis*
bis (ut de *Julianis* mensibus ab eisdem denomi-
natis non dicam) ad alia atq; alia tempora de-
notanda applicatæ fuerint: consensu inter Ma-
cedones & Asianos omnes inducendo, & con-
fusioni (ex tantâ mensium ὀμονοματίᾳ ortâ) de-
vitandæ hoc excogitatum est remedium, ut à
numeris, communem & ab omnibus (tam Asianis
quam Macedonibus) receptum mensium
ordinem exprimentibus, idem denominarentur;
à primo autumnali mense dacto numerationis
principio. Hoc enim commune fuisse non Ma-
cedonibus solum (quod in capite precedente
est ostensum) sed etiam τοῖς αἰοὺς τὸν γεωμέτρων
Arias, in librum V. Physicorum Aristotelis scri-
bit Simplicius; ut circa Autunnale æquinocti-
um annum suum inciperent.

Hinc in *Timorhei Actis* Polycrates (cum aliis
Sanctorum Vitis Lovanii anno 1485. editus) ab
Ephesiis occisum eum fuisse narrat, in festivitate
eorum quam vocabant *Scitagiorum* (vel *Cata-
gogiorum* potius) qua est secundum Asianos qui-
dem

dem [quarti] mensis tricesimā, secundum Romanos autem mensis Iannarii XXII. diez regnante Nervā. Ubi numerum mensis, qui librarii negligentiā exciderat, ex aliis ejusdem Timothei Actis à Petro Halloixio (in Notationibus ad cap. VII. Vitæ Polycarpi) citatis supplevimus: in quibus ita scriptum legebatur. Ἐπελεύθη ὃ ὁ ἄγιος ἡγεμόνος Ἀπόστολος, ἡ Πατριάρχης, ἡ μάρτυς τῷ Χειρὶ Τιμόθεῳ, μετὰ τροῖς ἡμέρας τὸ γελούμενον Καπιτωνίου. ὅπερ δὲ καὶ μὲν Ἀστακὸς μικρὸς πετάρτη σημαῖδις, καὶ ὃ Ρωμαῖος μικρὸς Ιανουαρίου ἐνέδιι διετέρᾳ. Καστανίοντος μὲν τῆς Ρωμαίου βασιλίας τὸ περρήνιντος Νέρεα, ἀναυτεύοντος δὲ τὸν Ἅγιον Περηγόρινον. Obiit autem sanctus & gloriosus Apostolus & Patriarcha & Martyr Christi Timotheus, post tres dies festivitatis eorum, qua Catagogiorum nomen obtinet; qui dies secundum Asianos mensis quarti est tricesimus, iuxta Romanos autem viceimus secundus Iannarii: imperante Romanis iam dicto Nervā, Proconsulatum verò Asia gerente Peregrino. Ex quâ collatione intelligimus, à Romani Decembris die XXIV. Asianorum quartum mensem inuisse.

Eādem quoq; denominandorum mensium & Macedonarū & Asianos usos fuisse formulā, ex Arriano observavimus: initium navigationis ab Indi fluvii ostiis in sinum Pērsicum, à Nearcho & sociis institutā, hisce temporum characterīmis in Indicis suis designante. Ως δὲ τὰ ἑταῖρα ποδίματα ἐποιήθη (ἀδὲ τὸ θύρος τιὼν ἄριων πάντων γετέχει, ἐπει τὸ πλάγιον διπλίονται δὲ τιὼν γῆν, καὶ ταῦτη ἀπορεύεται τιὼν ποιόντα) τόπος δὲ ἔρμιστο, δὲ δέχοντος Λεπίνηστον Καφισσούρην, τιὼν τὴν Βοϊδερμῶνος μητρὸς, γεδόντον Αδηργίοις ἀγυστού, ὡς.

* Vid. eund.
Arian. de reb.
Alexandri, l. 6.
p. 137. edit.
Graco-Latin.

ἢ Μακεδονες τι καὶ Ἀσταροι, * * τὸ ὕδηστον βα-
λλοντες Ἀλιξάρδου. Ut autem Etesii ventis cef-
fariunt (qui effasis totam tempestatem occupa-
bant, * ex mari in terram spirantes, atque ita
navigationi viam praeudentes) sum vero, pro-
perè solverunt, archonte Athenis Cephisodoro, die
vicefimo mensis Boëdromionis, quemadmodum A-
thenienses agunt tempora, ut autem Macedones
& Asiani, * * undecimo ex quo Alexander
regnabat anno. Ubi tamen in archontis Atheni-
ensis nomine errorem esse commissum, certum
est. Cum enim, Alexandro vivente, & ceptam &
peractam fuisse navalem istam expeditionem
constet: non ante proximum post obitum illius
annum, in archontum ἵππου Catalogo
Cephisodorus locum aliquem obtinet.

Scribit autem *Nearchus* ipse (Strabone, in
libro 15. Geographiz sive, referente) ἡδυτὴ
βασιλίως τελεύτος τὴν ὁδὸν, ἀντὶ μετοπέρη γενῆ
Πλειάδος διπολὺς ἱστήγας ἀρχαδεα τῷ πόλε, μή-
τω μὲν τῷ πάθῳ ποτε εἰκάσιν ὄντων: Alexandro rege
iter jam peragente, se in autumno sub Vespertini-
num Pleiadum exortum navigationem cœpisse, cum
nondum aperte venti spirarent. Jam, si Ephemeridem
nostram consulas; ad mensis primi (Asiani
quæ ac Macedonici) octavum, & Octobris Iuli-
ani diem primum, ex Gemini Parapégmate,
videbis annotatum, *Euctemoni vespertinas appa-*
rere Pleiades: cum quibus diebus & Attici
Boëdromionis τιμὴ, Olympiadis CXIII. anno
3. concurrit; invenimus. In anni enim illius
Olympiadici Boëdromione & Dio, iniisse regni
Alexandri Macedonici annum undecimum; ex iis
qua de Alexandri Temporibus alibi à nobis sunt
disputata,

disputata, intelligitur. Iam verò quum illo in loco, quem mutilum esse, asteriscis appositis indicavimus; tū A μλωδε δγδης ιαριον scripsisset Arrianus: librarius primam illam alphabeti literam numeralem esse nesciens, & num *Apellum*, an *Andynamum*, an *Artemisium* ea significaret, ignorans, totum hoc comma, ut minimè à se incelesteum, negligendum putavit. Hic certè de lacunā ita conjectura mea fuit: quam prudenterum Criticorum calculo, vel probandam vel improbandam, lubens relinquo.

In tomō quinto Operum Chrysostomi, nunquam satis laudatae editionis D. Henrici Savili, inter sermones Panegyricos dubiæ fidei, habentur in *Pascha* orationes septem: quarum postrema tamen octava titulum præferr, non solum in Gabrielis archiepiscopi Philadelphie, quo ille usus est, MS^o. sed etiam in Barocianae Bibliotheca (ad Bodleianam nunc translate) altero; quomodo & à Theodoro Balsamone citatam notavimus, in commentariis ad septimum Apostolorum canonem huc nos ita remittente. Ζήτε τῇ ἡλιον τῷ ἀπόστολος παρέδει μηδὲν Ιανουάριον χρυσόν, ὃν συνχρόνως εἰς τὸ Πάσχα. Quare etiam octavam orationem sancti Patri nostri Joannis Chrysostomi, quam scripsit in *Pascha*. In nostris enim codicibus penultima videtur desiderari oratio; cuius, in ultime principio, non obscuram factam mentionem licebit animadvertere.

In postremā verò hāc homiliā, Throphanie peragi refert author, ἀμέρα ὥριον, οπίκαιας αὐτῆς μλωδε γετ' Απριλίς, die certā & definitā; decimā septimā minutiū quarti mēnsis,

De Macedonum ♂

secundum Asianos. A vicefimo quarto verò (ut jam audivimus) Decembris die incipiebat *quartus Asianorum mensis*, maximā sui parte Romano Ianuario respondens : cuius die *quinto Theophania* apud illos celebrata fuisse, hinc colligimus; non, ut apud alios, die *sexti*. Quod Hieronymi loco lucem non modicam praetert in Commentariis ad cap. i. Ezechieli: ubi tempus visioni illius, *anno tricesimo, die quinto quarti mensis* exhibitz, ad Christum, anno *etatis trigesimo* in Theophaniis vel Epiphaniis baptizatum, ita per anagogēu accommodat. *Illiud intelligendum*, quod in tricesimo aetatis sue anno Dominus ad baptismū venerit: in quarto mense, qui apud nos vocatur *Iannarius*, ♂ est in anni primus exordio; prater *Nisan* mensem novorū, in quo Pascha celebratur. Apud Orientales enim populos, post collectionem frugum & torcularia, quando decima deferebantur in semplum, *October* erat primus mensis, & *Iannarius* quartus. Quintam autem diem mensis adjungit, ut significet baptismū, in quo aperti sunt Christo cæli, & Epiphaniorum dies huncsq; venerabilis est (non, ut quidam putant, Natalis in carne: tunc enim absconditus est, & non apparuit) quod huic temporī congruit, quando dictum est: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.*

De Montanistarum quoque heresi, in Asia proprie dictarum regione Phrygiā commorantium, Paschalis nostrarum homiliarū author (qui & ipse Asianus fuisse videtur) verba faciens; παντοπαλεύτερος, inquit, μηδὲ τῷ οὐρανῷ φυλάσσει, τοῦτο μηδὲ ἀβύσσῳ κρέταινε. *Anares*, & παντοπαλεύτερος

ἢ σαλιγν. Decimam quartam primi mensis observat, hoc est, mensis secundum Asianos septimi, non decimam quartam Lune. De Paschatis celebratione loquitur: in quā τὸ πεντηκοστήν ἀπὸ τῆς ηλιακοῦ μηνὸς, ἐκ ἀπὸ τῆς σαλιγνίας, à Solari mense (qui Asianis in usu) non à Lunari quartam decimam suam defumpsite istos narrat. Quod ipsum pluribus, in Ecclesiastica sua historiæ libro VII. cap. 18. Sozomenus hunc in modum explicat.

Μορτανίσαι, ἃς Πεπυζέπις καὶ Φρύγας ὑπομάζουσι,
Σέριν πὰ μέδοδον εἰπειχαγόντες, καὶ ταῦτα τὸ
Πάρχα ἄγυπτος μὲν γῆ ἐπὶ τάπτει τὸν τὸν τὸν
δρόμον πολυφρεγμοῦσι καταπιάμφοντος. φασὶ γέ χρεῖαν
μένοις τοῖς ἀλεκτοῖς ἔπειδεν κύκλοις τὸς ὄρδος πε-
πτε κενονίζοντες· καὶ μιᾶς μὲν ἔνεσον σῆναι ἡμερῶν
πειάκορτα, ἀρχεῖδες δὲ τὰς περότις ἀπὸ τὴν ἀριστῆς
ἴσημαρίας, οὐ διεῖδεν ἀντίκτης Ραμαίνες, περὶ ἐννία κελαρ-
δῶν Λαρινόλιων· ἀπειδή, φασίν, οἱ δύο φασῆρες τόπο
ἔγενοτο, οἵς οἱ χρέοντος καὶ οἱ ἐπιστοτοὶ μηλένη· καὶ * Inclusa hac,
τῦπο Λείκην), τῷ δὲ σπλήνη μία ὁκταπετρίδες οὐκετεπτετράδες
τὴν ἀλέφ συνίνειν, καὶ ἀμφοῖν κατὰ ταυτὸν νηματίαν
συμβαίνειν. καθόπτη ὁ ὁκταπετρίς τὴν σπληνιακοῦ δρό-
μου πληροῦ) ἐννία καὶ * [ἐνεργήκοντα μητὸν, ἡμέραις γέ
δισχιλίαις ἐνακοσίαις ἕκαστος δύο,] ἐν αἷς δὲ τοῦ
τὸς ὁκτὼ δρόμοις ἀπύν, λογίζομένων ἕκδεψ φύτην
πριακοσίων ἔξηκορτα [πάντα] ἡμερῶν, καὶ περούτη
πέρτη ἡμέρας μᾶς. Ἀπὸ γοῦ περὶ ἐννία κελαρδῶν Α-
πριλλίων, οἵς ἀρχῆς ὅπεις κτίσθαις, ὥλιν καὶ πρώτη
μητὸς ἀπελογίζοντο) δὲ εἰρημένην ταῖς ἰσχραῖς χραφαῖς tit. l. g.c.39. ex
τεταρτοπαιδευταῖαν· καὶ ταῦτην δὴ λέγετος δὲ τοῦ
ὁκτὼ ιδῶν Λαρινόλιων, καθ' λιβαῖς τὸ Πάρχα ἄγυ-
πτον, εἰς συμβαίνη, καὶ δὲ ἀνατάσσουν αὐτῇ συνθέσαιν
ἡμέραν· [εἰ γέ μη,] δὲ τὴν ἔχομένην Κυεταῖν ἴση-
τάξεων. τοῦ ποστούτα.

De Macedonum C.

τίκαιον γέγονεν τότε, οὐτού, ἀπὸ παρεπιμένουσιν
τοῖς μόχει εἰδοῦς αρνήσει.

Macedonista, quos Popuzitai & Phrygas appellant, peregrinatio quadam rationem commenti sunt, secundibus quam Pascha celebrant. siquidem eos, qui in hoc negotio Luna cursum curiose observant, reprobendunt: ac dicunt solas esse Solares circulos sis sequendas, qui ipsa recte ordinare volunt. Et menses quidem singulas esse triginta diernum statunt: incipere autem diem primus ab aquinoctio verno, qua Romanorum moore dicitur nona Kalendas Aprilis: quandoquidem inquinat, duo ipsa Luminaria sunt creata sunt, quibus & tempora & anni declararentur. Idq; eo demonstratur, quod Luna clauso quoque obtemperio cum Sole conjugatur; & utriusque eodem tempore, novilunium (sive novi mensis principium) contingat. Si quidem octauis spatium in cursu Lunari nonaginta novem mensibus, diebus vero bis mille noucentis viginti duabus compleetur: intra quas Sol octo cursus absolvit, destinatus unicuique anno diebus trecentis sexagesima [quinque,] cum quartâ insuper unius dies parte. Etenim a nonâ Kalendas Aprilis, ut ab exordio creationis Solis ac primo mensis supponamus memoratum in sacris litteris decimatu quartam diem: & hanc esse dicunt octavam Idus Aprilis, in qua Pascha perpetuo celebrant, si cum hac dies dies resurrectionis fortè concurrat. Alioquin sequenti Dominicâ festum paragunt. Scriptum est enim, inquit, A decimaquarta die usque ad vicefimam primam.

In qua narratione duo mihi videntur ab ipso Sozomeno commissa fuisse errata: atque ut ea

ea sibi consentanea redderentur, à librariis admissa fuisse totidem alia. Unum quidem, quod Phryges sive Pepuzitæ isti (à Phrygia vico Pepuzæ ita denominati) menses singulos triginta dierum numero definiverint: quum Asianorum mensium, utpote Solarium, alii XXX. fuerint dierum, alii XXXI. ut in sequente capite videbimus. Quandoquidè verò menses duodecim ηγιακονδεμερος 360. tantum dies conficiebant, numerum τετρα superadditum temerarii correctores subduxerunt: quem tamen & Nicephorus (in XII. Ecclesiasticæ sua historiæ libro, cap. 32, ex Sozomeno sua mutuatus) diserte expressit, & quadrans diei subjecta mentio, totusq Octaëteridis epilogismus, adjiciendum necessario flagitat. Dies enim Octaëridis 2932. in annos octo distributi, unius anni quantitatem, dierum 369 $\frac{1}{2}$. relinquunt.

Alter Sozomeni videtur fuisse error, quod decimum quartum diem mensis Paschalis Montanistarum (quem decimum quartum septimi Asianorum mensis fuisse, ex Paschali homiliâ jam audivimus) cum Octavo Id. Aprilis comparaverit; octavo (dierum ratione negligentius fortasse subductâ) posito pro septimo. Et ut calculus iste sibi constaret, primum Paschalis illius mensis diem in nonum Kalend. Aprilis à correctoribus fuisse transformatum, vel inde non levis oritur suspicio, quod octavum Kalend. Aprilis, in Tripartita historiæ libro IX. capite 39. retentum hic videamus ab Epiphanio Scholastico, vetustissimo Sozomeni Latino interprete.

Etsi enim, quarto quoque anno (ut videbimus) propter diversum diei intercalaris in utroque anno situm, septimj sive Paschalis Asiano-

rum mensis Kalendæ in *nonum Kalend. Aprilis* Juliani anni incidenterint : cum octavo tamen (ut, ex Actis Polycarpi, in sequente capite, docebimus) ordinariè concurrebat ; quo & quindecim & principium Mundi contigisse, Cesareensis Synodi sub Theophilo habitæ Episcopi (si qua fides vulgatis illius Concilii Actis sic adhibenda) definiverunt. ad quod comprobandum importuna illa Octaeteridis descriptio à Sozomeno hoc est inducta. Phryx nimis iste, à quo is hæc acceperat, quum in VIII. vel IX. Kalend. April. novilunium fortè incurrisse animadvertisset, & nono quoque anno redeunte similem eo die ab initio Solis et Lunæ factum fuisse concursum sibi persuasisset (ratus, octo annorum periodo confectâ, exactam futuram utriusque sideris ~~annorum~~) hoc ut ~~magis~~ spacio argumentum homo imperitus arripiebat. Aliâs enim Octaeteridis, in Paschate constituendo, à Montanistis, Lunarem, omnem calculum hinc abdicantibus, nullam omnino rationem fuisse habitam exploratum est,

C A P. III.

Tempus, quo passus Polycarpus & comprehensus est Pionius, ex Asiani anni ratione parafactum. Dies magni & Sabbati magni differentia explicata.

EX Smyrnensis Ecclesiæ, de Martyrio Polycarpi, epistola encyclicâ excerpta quædam historiz suæ Ecclesiasticæ (lib. IIII. cap. 15.) inseruit Eusebius : in quibus comprehensus ille fuisse traditur,

traditur, ὅτις οὐβάτη μαρτίου, καὶ εἴσεσθε τῇ dies magni Sabbati. Iuxta rationes hodierni Computi Iudaici, anno Mundi 3927. die XV. mensis Adar, hoc est, anno Christianæ CLXVII. die XXII. mensis Februarii, festum Purim cum die Sabbathi concurrebat: quem idcirco *magnum Sabbathum* fuisse dictum scripsit, in Chronologîa nondum editâ, vir doctissimus Edovardus Liveleius. Atque hoc die captum fuisse Polycarpum ille existimat, sequente vero passum; die nimirūm XXIII. Februarii, qui in Græcorum Menologiis pro illius Natali commemorandus proponitur.

Verum ut omittam, Iudaicum istum Computum Polycarpi temporibus recentiorem esse, & in ipso Sabbatho passum fuisse Martyrem, non die proximo: illud maximè huic sententie officit, quod non à Iudeis Martyrii hujus Acta descripta habeamus, sed ab hominibus Christianis, quibus cum festo Purim nihil erat commune, quique aliud nullum *magnum agnoscebant Sabbathum*, quam quod Pascha proximè antecedebat. nempe vel immediatè, quod illi faciunt qui, juxta Patrum Nicænorum decretum, Pascha die Dominico semper agentes *dies Paschalis vigilia* (ut eam in epistola 19. ad Hieronymum Augustinus appellat) *magni Sabbathi* titulum constanter tribuebant: vel diebus aliquot interdum interjectis, quod illis usu veniebat, qui codem cum Iudeis tempore Pascha celeabant, in quamcunque hebdomadę feriam dies ille incidisset. In quorum numero & Polycarpus ipse fuit (ut ex Irenæi ad Victorem epistola manifeste constat) & Smyrnensis Ecclesia, quam

ille

ille rexit, quaque in *magnō Sabbathō* ipsum pas-
sum fuisse litteris suis est testata.

In integrā vero Epistola Smyrnæorum exemplari (quod brevi, Deo volente, simul cum antiquâ Latinâ ejusdem metaphrasi, sum editurus) martyrium subiisse Polycarpus dicitur, *μαρτυρίου Απολόγου ισχύειν*, *οὐκ ἡττή γενέσθαι Ματινή,*
αὐθετηθεὶς μηδὲν, ἀλλά δηλοῦν, quod *verus noster Interpres reddidit: mense Aprilio, VII. Kalend.*
Maii, maiore Sabbatho, hora ottava. Observaverat nimis illud ille in scriptis Ecclesiasticis, juxta Antiochenorum & Syromacedonum morem, *Aprilis* Romano *Xanthicum* semper respondisse; idemque secundum mensis illius diem, quem *septimo Kalend. Maii* respondere non potuisse noverat, in versione sua prætermittendum putavit: nec consideravit tamen, *VII. illum Kalend. Maii* non modo cum secundo Aprilis, sed nec cum *magnō Sabbathō* concurrere unquam potuisse. Constantinopolitanus Chronographus, Fastorum in Siciliâ repertorum author (quos Græcè Scaliger Casanbiani, Græcè & Latinè Raderus Alexandrii Chronicæ titulo evulgavit) correctiore Smyrnensis epistolæ usus exemplari, *οὐκ ἡττή γενέσθαι Απριλλον*, *τῷ μηδὲν αὐθετηθεὶς,*
ἀλλά δηλοῦν. Polycarpum passum retulit: *vera VII. Kalendarum Aprilium* lectio nobis conservata. Sed quia nec illum mensis Romani diem cum secundo Antiocheni Xanthici conciliare poterat; *μαρτυρίου Απολόγου ισχύειν* pariter omittendam censuit.

• Qui Græcis author fuit in *XXIII. Februario* Polycarpi Natalem conjiciendi, ad Europeorum Macedonum annum, in primatiâ Aſie urbe E-
 phesinâ

pheſinā receptum, reſpexiſe videri poſſet: in quo ſecundus Xanthieī cum illo Februario die, concurrebat. At nos Xanthici nomen, ab Macedonibus ſexto Solari ſuo menſi impoſitum, Smyrnas ad septimum tranſtuliffe, cūmque à Martii die XXV. inchoatiſe, in ſuperiore capite declaravimus. Et quidem anno 278 noſtræ Christianæ CLXIX. Cyclo Solis x. Domini- cali literâ B. exiſteoſe, terminus Paſchalis Alexan- drinus fuit Martii die xxix. Calippicus Mart. XXX. vel xxxi. quo & juxta hodiernum Iudeorum cal- culum Paſcha fuifet celebrandum. Sabbatū quod paſceſſit Lunam hant XIV. (quā Polycarpus cum Alianis ſuis Paſcha agere erat ſolitus) in Martii diem XXVI. incurrit, hoc eſt in VII. Kalendas Aprilis, quo paſsum fuifet Polycarpum, Con- ſtantinopolitanum jam nos docuit Chronicor. Eodem etiam anno & die Tabula Periodi 84. annorum Iudaicæ ab Egidio Bucherio conſtru- ðet, Lunam Hebreorum XV. exhibent, ſive pri- marum Azymorum: quam ob hunc concurſum ^a is Sabbathum magnus appellatam eentet, ut illi Bucher. Tra- lam tempore Paſſionis Christi, Iohann. XIX. 31. &c. de Paſ- Sed (ut de Bucherianarum Tabularum fide nihil chali Judeor. hic dicam) notandum eſt, aliud apud Iudeos Cydo. c. 8. fuifet diem magnum, aliud Sabbathum magna. In tribus enim ^b רגלוֹן, quibus maſculi omnes quoctannis compatere tenebantur coram Domi- no, quinque illi dies festivi, in quibus ſacri ju- beabatur haberi conuentus (primus videlicet & septimus Azymorum, dies Pentecotes, primus & octauus Tabernaculorum) ab Hebreis ^b בְּמִזְבֵּחַ ab Helleſtis μετάναστας diceban- ter; ſive in Sabbathum illi incidiſſent, ſive in septima.

^a Exod. 23. 14.

septimanariū quemvis alium. Unde נַעֲמָן כִּי תְּקַרֵּב
convocationem cœtus, Isaia 1. 13. Græci μαρτυρῶν
ἀπόλεγοι reddiderunt. quòd & Tertulliani illud spe-
ctat, in libro 5. adversus Marcionem: *Dies ob-
servatis, & mensis, & tempora, & annos; &
Sabbata, ne opinor, & cenas puras, & jejunia,
& dies magnas.* Ideoque in Euangelio suo Jo-
hannes, non solum Sabbathum, passionem Do-
mini proximè infecutum, in μαρτυρῶν ἀπόλεγοι inci-
disse notat, ca. XIX. 31. sed etiam postremum fe-
sti Tabernaculorum diem, Sabbati nullā confide-
tatione habitā, ἀπόλεγοι & μαρτυρῶν & πάρτης, ca. VII.
37. similiter appellat. At בְּשַׁבָּת הַגְּדוּלָה Sabba-
tum magnum unoquoque anno recurrebat uni-
cum; idque non cum ipsa Paschalis agni festivi-
tate conjunctum, sed illa antecedens proximè: de
quo in tractatu Schulchan Aruk inscripto legimus,
שְׁבָת מְלֵפָנִי הַמָּסָח קָרוֹב אֶחָד שְׁבָת הַגְּדוּלָה
*Sabbatum quod proximum est ante Pascha, Sab-
batum magnum vocant.* de quo etiam nos com-
monefecit in Synagogz suis Judaicæ capite 12, Judaicorum rituum scientissimus Johannes Bux-
torius, quorum planè ignarus Acron, homo eth-
nicus, Horatii tricesima Sabbatha exponens, homo
Ethnicus, Sabbathum magnum in renovatione Lu-
na à Iudeis hodie celebrari retulit.

*Sermon.lib.1.
Satyr.9.

In Asianorum Martyrum Actis, quæ in unum
codicem redacta olim circumferebantur, simul
conjunctæ legebantur binæ Smyrnensis Ecclesiæ
epistolæ: de Polycarpi martyrio, cuius hactenùs
meminimus, una; de Pionii, altera, quæ propter
omissam fortasse posterioris epistolæ διηγεόμενη,
quæ pro unâ continuatâ essent acceptæ; erro-
ris inde data est occasio, ut eodem anno uterque
martyr

martyr Smyrnæ passus fuisse existimaretur: idque imperante, vel *Docio* (sub quo Pionium vitam finisse Acta illius docent, & quo usque Polycarpum vitam non pretendisse actas ipsius evincit) ut in Menzis suis Graci volunt; vel *M. Aurelio Antonino* (sub quo Polycarpum excessisse constat) ut, tum in Chronico, tum in Ecclesiastica sua historiâ (lib. IV. cap. 11.) sensit Eusebius. quem (praeter Pseudo-Dextrum, & Latinorum alios) Beda & Ado hic sunt securi, tam in Martyrologiis (ad Kalendas Februarias) quam in Chronicis etiâ suis.

Altera hæc de Pionii certamine Smyrnensis Ecclesiæ epistola ab Eusebio, unâ cum aliis Martyrum Actis, olim est edita: ex quâ, in ea quoque quæ apud Simeonem Metaphraстam de Pionio hodie leguntur, translata esse aliqua, vel unus ille locus fidem fecerit. Cùm ignis extinctus esset, nos qui presentes eramus, talem ipsum vidi- mus, quale vigentis ornati que pugilis corpus exi- sit. In hisce verò quæ habemus Actis, pridie na- talis diei *S. Polycarpi* prævidisse dicitur Pionius se postridie comprehendens iri. quod ipsum ar- gumento est, alio quam Polycarpum anno Mar- tyrium eum subiisse: ut de diversis Aliz Procon- sulibus, Statio Quadrato sub quo Polycarpus, & Proculo Quintiliano sub quo passum Pionium Acta indicant, nihil hæc dicere necesse sit. In Meta- phraстâ verò deinde sequitur; Pionium, post- quam *Sabbato sanctum panem & aquam cepisset, captum & per urbem ductum fuisse. Impletum autem esse totum forū & superiores porticus iùm viris Gracis atque Iudeis, cum etiam mulieribus: quia, cùm magnum esset Sabbathum, feriabantur. Ex quibus colligimus, nobile illud Polycarpi Mar- tyrium*

tyrium, quod in insignem Sabbati magni diem incidit, eodem die recurrente, annua memoria ab antiquis illis Christianis fuisse celebratum: ita ut Natalis illius non inter fixas, sed inter mobiles festivitates connumeraretur. quomodo & hodie *Aleena* virginis memoriam *Forfeti*, Dominicā die ante natalem Johannis Baptiste, celebrari notavit, in Natalibus Sanctorum Belgii, Johannes Molatus, Anno enim ante Christianae CLXIX. quo Polycarpus passus est; Sabbathum magnum in Martii XXVI, incurrisse ostendimus: quo die, in Decii imperio, sub quo agonem suum peregit Pionius, id est, anno ejusdem CCE. vel CCLI. neque Sabbathum magnum, neque ultimum omnino Sabbathum fuit.

^a Tomo 7. Lipomani, fol. 8.
edit. Venet.

In vitiatis quidem hisce Actis^a Pionius dicitur comprehensus [XXIII. mensis Februarii die] cum Sabbathum magnum instaret; natali scilicet beati martyrii Polycarpi, vigente Decii Imperatoris persecutio. Ubi, vel a Metaphrastā, vel a sciole aliquo alio, de die XXIII. Februarii illud, ex recepta Graecorum Menazorum sententia, additum fuisse videatur. quam certissimō constet, neque in Polycarpi natali, neque in Pionii comprehensione, neque omnino unquam fieri posuisse, ut magnum Sabbathum cum XXIII. Februarii die concurreret. Ait quidem Jacobus Capellus, in suis Epocharum thematismis, anno Dom. CCLL captum fuisse Pionium, nocte que intercessit inter Februar. XXII. & XXIII. Adar XIII. & XIV. ferriam VII. & I. additique ubi Sabbathos hic dici, dies duas duplice nomine dicitur: vel primum Sabbathum & παρεγκόντες. Pascha enim anno celebratum Martii XXX. Atqui ex Actis mani-

manifestum est, non nocte quæ inter feriam se-
primam & primam, sed die precedente, Judæis
Smyrnæ in magno suo Sabbato clara luce ferian-
tibus, captivum per urbem ductum fuisse Pioniu-
m. Deinde & illud certum, neque **XIII.** diem
Adar, (qui, ob Nicanoris eadem, in ² Maccab.
15. **36.** observandus prescribitur) neque **XIV.**
(quo Purim sive Sortium dies prior, Etherz **9.**
21. celebrandus statuitur) multoque minus
Christianæ Quadragesima Sabbatum primum
(in cuius calculum, à Capello positum, inqui-
rere hic non libet) magni Sabbati ritulum un-
quam obtinuisse: quem Sabbati Pascha proximè
antecedentis, & apud Judæos & apud Christianos
proprium fuisse jam ostendimus. Anno vero
Domini **CCLI.** qui cyclum solarem **VIII.** literam
Dominicalem Etabebat, Paschati Smyrnæorum
(& reliquorum Asianorum, qui cum Judæis deci-
mum quartū Lunaris mensis diem constanter ob-
servabant) proximū Sabbatū, in Martii **XXII.** inci-
dit: cujus die **XXV.** etiam juxta hodiernum Ju-
dæorum Computum, Pascha fuit set celebrandum.

Eo anno Consulatum gesserunt, *Messius*
Quintus Trajanus Decius Aug. **III.** & filius ejus
Quintus Etruscus Decius Cesar. quum anno
precedente Consules fuissent, idem *Messius*
Quintus Trajanus Decius Aug. **II.** & *Annius*
Gratus. qui ad Actorum Pionii marginem for-
tasse ab antiquario aliquo annotati (ex Fastis
Consularibus, qui hoc in loco sunt perturbatissi-
mi) in textum postea recepti, & cum alteris illis
temerè commixti, ineptam illam temporis nota-
tionem nobis reliquerunt, quæ in hodiernis li-
bris cernitur. *Has actas sunt, Julio Asia Procon-*
sule,

De Macedonum &

sule, Proclo Quintiliano magistratum gerentibus, Consule tertium Meso Quinto Trajano, & Delio Grato secundum, Trajano Decio Augusto: ante IV. Idus Martias, more Romanorum; Asia autem more, septimi mensis undecimo, die Sabbati, hora decima. Ubi, non Iulium solum, sed etiam Proclum & Quintilianum pro uno & eodem Asia Proconsule esse accipendum ex Constantino-politano Chronographo intelligimus; qui in Fastis Siculis, sub Decio Imperatore passum Pionium fuisse notat, επιμέρη τὸν Ασίας, ὅτι Πρόκλος Κυριακῶν ἀρχητεῖ τὸν Ασίας, τοῦ δὲ τείχου Μαρτίου, ὃ ἐτι ΧV^ο Απαύρι, μηνὶ ἔκτῳ ιβ' σαββάτῳ, ὡρᾳ δεκάτῃ. Ubi, ex Actis numerus mensis Asianorum in Fastis est restituendus, VII. pro VI. & ex Fastis rursus, dies mensis XI. in Actis reponendus pro XII. licet IIII. Iduum Martiarum error utroque sit admissus: quem mensis Romani diem, neque anno hoc neque in toto Decii imperio, cum Sabbaticā feriā concurrisse certo certius est.

Ad eum itaque errorem corrigendum; Jacobus Capellus, vel [ante V. Idus Martias, Asia autem more septimi mensis undecimo,] legendum existimat, & Sabbathum vocasse Aëta Proconsularia diem Iudeis ioptanuor, nempe neomeniam Nisan (Martii dje XI. feriā III. hoc anno factam;) vel [ante VIII. Idus Martias, Asia autem more, septimi mensis, id est, Phamenoth, duodecimo.] Atqui prius captum, quam passum fuisse Martyrem oportuit: ante XI. vero Kalendas Aprilis, in quem magnum Sabbathum eo anno incidit, comprehendium cum non fuisse declaravimus. Deinde, ut Judai neomeniz Nisan Sabbati appellationem

tionem tribuerint : quid hoc ad *Acta Proconsularia*, quæ *Sabbati* nomen hic omnino non habent ; aut Sanctorum passiones à Christianis de scriptas, qui *neomeniarum* Judaicarum nullâ religione tenebantur, spectabat ? Et licet verum sit, Phamenoth, *Alexandrinorum* mensis septimi, diem duodecimum in *Sabbatum* hebdromadicum incidisse : ad *Asianos* tamen quid illud attinebat ? quorum menses ad Ecclesiarum *Antiochenam* & *Constantinopolitana*, potius quam *Alexandrina*, calculum, justiore ratione fuissent exigenda.

Atque ita quidem res se habuit. Cum in Epistolâ Ecclesiarum Smyrnensis facta hæc fuisse dicentur, *την Απριλίανην μέρη της δεκάδης της Σεπτεμβρίου*, more *Asianorum* mensis septimi die duodecimo ; & horum quæ habemus Excerptorum author non alias Asianorum menses cognovisset, quam Constantopolitanorum, qui à *Gorpiae* sive *Septembribus* Juliani Kalendis novi sui anni & Indictionis initium deducebant : ad IIII. *Idus Martias*, id est, diem *Martii* septimi ipsorum mensis duodecimum, referenda ista fuisse existimavit. Ad quam normam & *Acta Proconsularia* conformanda fuisse ratus ; hunc in modum correcta, vel corrupta potius, ea nobis exhibuit. *Ante IIII. Idus Martii Quintilianus Proconsul*, sedens pro tribunali, sic interrogavit. quum in authentico exemplari *Nonas Aprilis* fuisse positas, & Smyrnæorum reliquorumque Asianorum mensis septimi dies duodecimus exactè illis respondens, & *Sabbati* cum eis feria pariter concurrens, planè nobis persuadeat. Ut concludere tandem nihil vereamur, anno Domini CCL. cum sociis passum fuisse Pionium, *Asia Proconsule Julio Proculo Quintiliiano magistratum*

De Macedonum &

gerente, Consule tertium Messio Quinto Trajanu
Augusto, & Decio Cesare; Nonis April. more
Romanorum, Asia autem more, septimi mensis du
odecimo, die Sabbati, hora decima.

C A P. IV.

*De Gracorum & Macedonum mensibus variis
ab Epiphanio usurpatis. De Cypriorum &
Bithynorum mensibus ad anni Macedoni
ci formam accommodatis. Variorum men
siū & inter se & cum Julianis comparatio.*

MAcedonicorum mensium appellations
quatuor modis ab Epiphanio usurpatas z
nimadverto: quorum unum tantum ^{xvii} Maxent
ius, reliquos vero ^{xviii} Eusebius ille nuncupat;
Gracorum nomine non eis solum qui in Graciā,
sed etiam qui in Syriā & Asia propriè dicta ha
bitabant, attributo. Quum enim in hæresi ^{XI}
de Sebuzis agens, Gracorum *Apellatum* cum Ro
manorum Augusto & Ægyptiorum Mæsori con
fert; *Achivorum* rationes spectasse videatur:
quos Macedonicis hisce mensium nominibus fu
isse usos, ab auctoribus illis est traditum quos, in
scholiis ad caput ^{IX}. libri Bedæ de Tempori
bus, Johannes Noviomagus est secutus. *Achaia*
vero propriè dicta, Ptolemæo Peloponnesiaca
illa est, *Sicyonie* contermina: cuius Duci Arato
Sicyonios (qui, eo suasore, in nomen & Rem
publicam transierant Achaicam) *quintum* mensis
Dasii diem, quem *Athenienses* *Anthepterionem*
nominant, dicavisse, in illius Vitâ narrat Plutar
chus.

chus. Quod si Atheniensium *Anthefterior Achivorum Dafio responderit*, atque ita in Romanorum Februarium inciderit: ut *Atheniensium quoque Metagistioni Achivorum Apellaus respondeat*, & in Romanorum *Angustum* uterque incurrat, patiter consequetur.

Anni $\alpha\pi\alpha$ Seleucidarum, quæ in *Syriâ* maximè obtinuit, *Gracorum anni* in libris Maccabiorum appellantur: quemadmodum & in Ulugbeigi (Samarcandæ Principis & magni Tamurlani nepotis) Astronomiâ Persicâ, non *Gracorum* solum ea epocha, sed etiam menses, quibus cum eâ ad hunc usque diem utuntur *Syri Juliani* quidem sed *Syriacis* designati nominibus, *Gracorum* menses nuncupantur. Ita & Epiphanius, in hæres. 51. Macedonicis hîc, Antiochenæ & Constantiopolitanæ Ecclesiæ more, adhibitis nominibus, octavum Romani Novembrii diem, $\chi\beta\theta'$ Ελλων octavum esse *Dii* notat; & sextum *Andynæ* $\chi\gamma\iota\sigma$ Σύρου, sicut *Ελλων* (*secundum Syros*, sive *Gracos*) Januarii itidem sextum.

Idem Epiphanius, in libro de ponderibus & mensuris, Valentinianum juniorem Aug. *Arcadio II.* & *Rufino Consulib.* sepultum fuisse refert, ipsâ Pentecostes die; quæ tum fuerit, *secundum Aegyptios Pachon XXI.* $\chi\gamma\iota\sigma$ Ελληνος Αρτεμίσια τρίτη $\chi\gamma\iota\sigma$ (secundum *Gracos Artemisis XXIII.*) *secundum Romanos* verò *XVII. Kalendas Junias.* Et quidem anno $\alpha\pi\alpha$ Christianæ *CCCXCIL* hîc designato, Maii die *XVI.* Dominica Pentecostes contigit: die Artemisis *XXIII.* si *Smyrnaorum* calculum consulamus: quos, cum reliquis Attanis sub *Ελλήνων* nomine comprehensos, vel unicus ille Galeni locus ostenderit, libro 1. de

De Macedonum &

alimentorum facultatib. cap.3. Οι μὲν ταῦτα παντὶ πα-
τέρῳ τῶν Ἀπόκοις ἐνομάζουσιν, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς ρωμαῖοις
ἢ Αστοῖς Ελληνοῖς παντὶ παντὶ, οὐδεὶς οὐταις δι' ἀλλας μόνον.
Placentε, quas Attici quidem ταῦτα παντας, nos autem
Graci qui Asiam incolimus παντας appellamus,
ex solo oleo parantur.

Atque ut hoc *Smyrnaorum*, ita & illud *Macedonum* annali rationi à nobis declaratæ consenteantur est; quod in jam citatâ hæresi XI. Romanum mensem *Augustum* cum *Gorpico Macedonico*, & in *LI. sextum Idus*, id est octauum Novembbris diem cum decimo sexto *Apellei* & *Maximovas* confert Epiphanius. Ubi clarissimus Scaliger, libro V. de emendatione temporum, in diatribâ de morte Valentiniani junioris, non alios quam puros putos Julianos menses oculos habens, miratur *decem dies supra formam Julianam numeratos* hîc esse, & in superiori de excessu Valentiniani loco, *septem*: atque ista se non intelligere, profitetur ingenuè. quum tamen hîc, non *decem*, sed *octo* tantum dierum deprehendatur differentia: (neque enim *sextum simpliciter sed sextum Iduum Novembriatum diem* Epiphanius commemorat:) & de integro mense movenda potius fuisse quæstio; unde factum, ut cum Novembri *Apellaeus* hîc componatur, qui cum Decembri comparari debuisselet, si Maius cum *Artemisio*. Quorum utrumque Macedonici & *Smyrnensis* anni rationes à nobis jam descriptæ expediunt: quæ tanto dierum intervallo horum mensium initia Julianis fuisse anteriora, Macedonumque *Apellaeum* & *Smyrnaorum Dium* per omnia sibi respondisse, atque in Romanum Novembrem incurrisse, declarant.

A Patribus fuisse constitutum refert in Barnabe encomio Alexander monachus, ut anniversaria Apostoli illius celebraretur memoria tertio Iudis Iunii, ut Romani numerant: ut vero Cypris Constantiens, die undecimo ejusdem mensis, qui ab illis dicitur Mesori & decimus numeratur; ut autem Asiani homines vel Paphiis numerant, decimo nono mensis, qui Phthithipatus (vel Plethypatus potius) dicitur, & nonus numeratur. Unde apparet, in *Cypro* insulâ duas receptas fuisse annorum formas: à *Paphiis* unam, quæ eis cum *Asianis* fuerit communis, eodem ab utrisque rento mensium ordine, licet sub appellationibus diversis; à *Constantiensibus* alteram, quæ menses cum *Alexandrinis* habuerit communes, ordine tamen alio dispositos. Qui enim Constantiensibus *Mesori* mensis erat *decimus*, & à Kalendis Iuniis inchoabatur; idem *Alexandrinis duodecimus*, & à XXV. die Iulii ducebat initium.

Plethypatus mensis *nonus* numerabatur à *Paphiis*: qui, cum *Asianis* & *Macedonibus*, à XXIV. die *Septembris* annum suum exorsi, primum habebant mensem *Aphrodisium*, à Latino interprete Eusebii, lib. IV de *Præparat. Euangelic.* ca. 16. cum nostro *Martio* perperam comparatum. Verba, ex *Porphyrii* ἀποχής ἐμφύχων libro II. ab Eusebio eo in loco citata, hæc sunt. Εγ τὸν νῦν Σαλαμῖνι, περίπετεν δὲ Κορωνίδι (Κορωνίᾳ, apud Eusebium) ὄνομαζομένη, μηνὶ καὶ Κυανίας Αφροδισίῳ, ἐδύετο ἀνθρώπος τῷ Αχαύλῳ τῷ Κέντρος καὶ νύμφῃς Αχαλίδος. In eâ que nunc *Salamina*, prius *Coronis* appellabatur, mense juxta Cyprios *Aphrodisio*, *Agraulo Cecropis* nymphaque *Agrauidis* filie homo mactabatur. Ex quibus fortasse quis colle-

gerit, Porphyrii st̄ate *Paphiorum* menses hosce, non reliquis solū *Cypriis*, sed ipsis etiam *Constantiensibus* sive *Salaminiis* fuisse communes: atque in totā illā Insulā non aliam eo tempore in usu fuisse anni formam, quam Macedonicam illam, tūm à Syro-macedonibus cateris tūm ab *Antiochenis* quoque ac *Asianis* (licet variatis mensium nominibus) usurpatam.

Verū ubi posteā inter *Antiochenum* Syrī Patriarcham & *Constantiensem* Cypri Metropolitam de *apostolis* lis esset orta: ne, ut anni formam, ita & Metropolitæ dignitatem à sede *Antiochenā* *Constantiensis* accepisse argueretur, *Alexandrinorum* potius & mensibus *ɔptar-*
xeiημαγις & mensium nominibus usus ille fuisse videri posset; ordine tamen iuuentato, ne ad *autokopelia*, quam sibi vendicabat, minuendam, vel illud etiam in argumentum trahi posset. Sed quæcunque differentia hujus causa fuerit: illud certum est, *Epiphanii Constantiensis* episcopi tempore, alio *Constantienses* anni genere fuisse usos, *Paphios* alio. Novembribus enim Juliani diem **XVI.** *Salaminiorum* sive *Constanti-*
ensium suorum tertii mensis Chæac diei sexto, *Paphiorum* verò *Apogonici* diei decimo sexto; pariterque **VI.**, Ianuarii diem, *Cypiorum* sive *Salamini-*
orum mensis quinti diei quinto, *Paphiorum* verò Iulii diei quarto decimo respondilse, in heresi 51. ille confirmat.

Ubi duo haec observare fuerit opere pretium. T. Chæac *Salaminiorum* tertium fuisse mensem, & à tertio Novembribus die incepisse: quum idem apud *Alexandrinos* quartus ordine fuerit, & à 27. vel 28. ejusdem Novembribus die inierit. II.

Licet

Licet & Paphii & Asiani à XXIV. Decembris quartum suum mensem inchoaverint ; in XII. tamen mensis illius die Asianos, in XIV. Paphios Theophaniorum festivitatem collocasse : quia illi (ut in II. capite notatum est) *quinto, hi, (receptissimo aliarum Ecclesiarum more) sexto* Januarii die, eam celebrate consueverunt. Apud Epiphanius quidem hoc in loco (sect. 24. edit. Græcolatin.) πέμπτη τῇ Ιανουαρίῳ μηνὶς, sed rectius postea (sect. 27.) ἕκτη Ιανουαρίῳ μηνὶς, scribitur : quam veram esse lectionem, & Romanorum VIII. Id. Januar. simul connotatus evincit, & undecimus dics fixi Ægyptiorum sive Alexandrinorum mensis *Tybi*; quem *quinto* Januarii nunquam respondere certum est. Neque aliquid in eo mendo *mysterii* cum diligentissimo Animadversore nos cernere, neq; *Constantinopolitanos* postea V. Iannarii die Baptismum Christi celebravisse, vel ex *Manuelis Novellâ de feriis*, vel ex *Curopalatâ*, colligere possumus.

Anno Domitiani XII. mensis *Metrosi* secundum Bithynios die VII. horâ 2. noctis incipiente, anno à Nabonassaro 840. Tybi die 2. Agrippa Astronomus Lunam australi suo cornu cum australi succedente Vergiliarum conjunctam in Bithyniâ observavit : Ptolemæo, in magna sua *Syntaxeos* libri 7. cap. 2. referente. Factum hoc, anno 213 Christianæ XCII. Novembris die 29. Vnde sequitur, *Metronum* Bithyniorum, à 23. Novembris Juliani incepisse : & tertii mensis Bithyniorum idem fuisse initium, quod tertii mensis *Append. The. Macedonum & Asianorum. In veteri enim manuscripto *Henrici Stephani, Graco Johannis Crispini lexico, & Johannis Noviomagi scholiis 225.

ad Bedæ de temporum ratione cap. IX. inter Bithyniorum menses tertio in loco ponitar Metrouis: sicut inter Cypriorum (& in eis Paphiorum): in secundo recensetur Apogonicus, & in quarto Iulius; licet apud Crispinum & Noviomagum Junios per errorem nuncupetur. A XXIV. Decembris sumebat ille initium, à vigiliâ nimis nūm Natalis Dominici; quem Vole-day, id est, Insli diem, in Borealibus Britanniae partibus adhuc appellant. Antiqui enim Anglorum populi (ut in XIII. nominati libri capite notavit Beda) incipiebant annum ab octava Kalendarum Ianuariarum die, ubi nunc natale Domini celebramus; & ipsam noctem, nunc nobis sacrostantam, tunc gentili vocabulo Modre-necht, id est, Matrum noctem (vel potius, Matrem noctissimam) appellabant: mensibusque Decembris & Ianuarii, à conversione Solis in anatum dies (quam unus eorum precedit, aliis subsequitur) nomen Giulii tribuebant.

Neque prætereundum, quod inter aliarum gentium & civitatum menses, Cypriorum etiam Iasios, & Bithyniorum Διονύσος, cum Romanorum Januario in veteri fragmento Saviliiano, ita compositus reperiatur.

Παπαλεων, Ιανουάριος.

Αλεξανδρίων, Τυβί.

Ελλήνων, Αὐδυνάτος. (legend. Αὐδυνάτος.)

Τυρίων, Απλαῖος.

Αρδβων, Αὐδιδαῖος. (Αὐδυνάτος.)

Σιδορίων, Δῖος.

Ηλισπολίτῶν, Θόρη.

Λυκίων, Δῖος.

* Ασίων, Ποσειδέαρ.

Κρητῶν,

* Αθηναίων,
legendum.

Κρητῶν, Μετάρχος.
Κυπρίων, Ιάλιος.
Ερεσίων, Περίπος.
Βιθυνῶν, Διογύστ^Ω.
Καππαδοκῶν, Λύταρος.

Vnde hanc tandem diversorum mensium, in eādem Macedonici anni formā receptorum, inter se collationem (simul cum eorum uniuscujusq; di- erum numero & initiis, in sequente capite deinceps explicandis) sub unum conspectum vi- sum est proponere.

Macedonib. Ordo communi- tatis omnibus	Signa coelestia, Europorum, eos apud Antiocheno- Macedo- nes deno minantia.	Macedonum Europorum, Antiocheno- rū, Pergame- norū & Ephē- siorum, men- tes politiæ.	Syromacedo- num, & Smyr- niorum.	Cypriorum, & Bythynio- precipue Pa- phiorum.	Menfi- um ini- itia, in anno Ro- mano.	Dierum numerus.
I.	Zygi ^c .	Διος.	Τηρβίσμηνος.	Αρρεδίστ ^Ω .	Ημιος.	30 Sept. 24
II.	Σεπτήρ.	Απελλαῖος.	Διος.	Απορρητίς.	Ημιος.	30 Oct. 24
III.	Τεξτήρ.	Αύδιναιος.	Απελλαῖος.	Αίγαλος.	Ματρῆς.	31 Nov. 23
IV.	Αἰγάλευρος.	Περίπος.	Αίδιναιος.	Ιαλ ^Ω .	Διονύσιος.	30 Dec. 24
V.	Τέρεγχος.	Δύτερος.	Περίπος.	Καλανδρος.	Ηράκλεος.	30 Jan. 23
VI.	Ιχθύς.	Ξενιάδης.	Δύτης.	Σιβαζίς.	Δίος.	31 Feb. 23
VII.	Κρίς.	Αρτιμόνι.	Ξενιάδης.	Αύτοματορίς.	Θεομάνιος.	31 Mar. 25
VIII.	Ταῦρος.	Δαισος.	Αρτιμόνιος.	Διονυσίχείστος.	Στεφάνης.	30 Apr. 25
IX.	Διδύμος.	Πάντηος.	Δαισος.	Παναθύνητος.	Αρης.	31 Mai. 25
X.	Κεραῖας.	Λᾶς.	Πάνηος.	Αρχιπούς.	Περίπος.	30 Jun. 25
XI.	Δίας.	Γορπαιος.	Λᾶς.	Ἐδης.	Αρρεδίστος.	31 Juli. 25
XII.	Παρθίνης.	Τηρβίσμηνος.	Γορπαιος.	Ραμψίδης.	Δεκατηγαν.	30 Aug. 25

Cap. V.

Mensis cujusque dierum numerus, & in anno Romano sedes declaratur. Ex quatuor sibi invicem succedentium annorum Dominicis Paschalibus cum tempore passionis Polycarpi comparatis, locus Intercalationis, Epocha, & ratio collationis cum Periodi Julianae & aera Christiana annis, eruiuntur.

Exstat Gracè in publicâ Oxoniensis Academia Bibliothecâ Quæsitorum Responsorumque facrorum liber, quem Latinè à se versum, sub *Anastasi Niceni nomine*, Gentianus Heretus jam pridem edidit. In eo, Quæstiōni XCIII. subjicitur fragmentum Iodavus Δαυασηνοῦ, οἵτινες Μακαρίον γένναν, ἐν τῆς Κύπρου πόλεως, ubi recensentur Μῆνες καὶ Μακαρίον, αἱ Ταῦροι, οἱ Δίδυμοι, & sic deinceps: neque Ecclesiastici, neque etiam civilis Macedonici, sed Georgici anni observato principio; de quo, in primo Georgiorum, Virgilius.

Candidus auratis aperit quam cornibus annum Taurus, & adverso cedens Canis occidit astro. et in 4º Astronomico Manilius, similiter de Taurō canens;

*Ille suis Phœbi portat quam cornibus orbem,
Militiam indicit terris, & segnia rura
In veteres revocat cultus.*

Neq; enim in civilē usum recepta unquam à Macedonibus ista sunt nomina: sed ab iis qui rei rusticā operam dabant præcipue usurpata; quibus Solis

Solis per signa cœlestia transitus, atque cum eo conjunctus Stellarum inerrantium Ortus & Occidens Heliacus, agendi opportunitates indicabat &

^a Tempora que messor, que curvus arator habet.

^a Virgil. Eclog.

Sequuntur deinde in Damasco Menses ^{xii} Eaneras (de quibus videnda quo^r, in præcedente capite, ad Epiphanius diximus:) à Εανερο^s, β Απτημο^s, &c. Ecclesiastica ^cαδησο^s ordine retento; quem in Pseudo-Clementinis Apostolorum Constitutionibus confirmatum ille inventat. In iis enim ^b primus nominatur mensis Xanthicus, ^c duodecimus Dystrus; in cujus etiam die ^{c. 14.} XXII. vernalē statuitur Aequinoctium, sicut in ^d XXV. mensis noni Natalis Domini, & in ^e VI. decimi Epiphania: mensibus purè Julianis usurpatis, sed ab Aprili facto numerationis initio. Huic verò Damasceni per omnia similem & Hellenicorum & Macedonicorum mensium Indiculam, tūm in alio ejusdem Oxoniensis Bibliotheca MS^o invenimus, tūm in illis ex quibus Cypriorum & Bithynorum mensium seriem jam descripsimus: nisi quod in hisce omnibus, Macedonicorum mensium primus nominetur Αἰρόπης, à Brumali solsticio, more Romano, repetito anni principio; juxta Nasonis illud.

^b Constitut.
Apostol. I. 5.
^c Ibid. ca. 17.
^d Ibid. ca. 13.

^e Bruma novi prima est, veterisque novissima. ^f Ovid. Fast. I.
Soli:

Principiū capiunt Phœbus & annus idem.

Ut autem numeri dierum & initii cuiusque mensis, in Tabellā præcedente propositi, ratio nobis constet; adeoque totius anni cum Romanorum Juliano justa institui possit comparatio: à quo

De Macedonum &

quo principio Epochā illius sit deducenda, quo
in anno intercalaris diei sedes sit figenda, & qui-
bus anni mensibus dies illi *quinq̄ue* adjiciendi
sint, diligentius inquirendum est.

Quo anno Paschalis homilia, falsum Chrysostomus titulum praferens, est habita ^fXIV. Lunam *biduo ante aquinoctium* factam fuisse, author significat: ideoque pro Paschali termino proximam Lunam XIV. assumptam esse, quae inciderit in mensis VII. diem XXVI. eamque Dominicam. Hoc autem contingere non potuit; nisi quum aureus numerus Dionysianus esset VIII. litera Dominicalis C. Numero enim aureo VIII. existente, Luna XIV. in 19. Martii incidit (quod biduum est ante Nicenum *æquinoctium*) & terminus Paschalis necessariò incurrit in 18 Aprilis, literā T. insignitam. Quod si 18 Aprilis Romani respondeat diei 26 septimi mensis Asiani: neocesse est ut primus ejusdem septimi mensis diei 24 Martii eadem ratione respondeat. Cumque ob diei Dominicæ & termini concursum, diem Paschalem in sequentem Dominicam translatum fuisse author indicet; à die videlicet XXVI. mensis VII. ad diem II. mensis VIII. hoc est, ab Aprilis 18 ad 25: consequens quoque est, primum mensis octavi Asiani diem 24 Aprilis Juliani respondisse.

Porro inter annum Domini CXL. quo Montanistarum hic damnata heresis nondum emerserat, & DCCCCXIX. quousque durasse eam non est verisimile, quatuor tantum occurunt anni, in quibus aureus numerus VIII. & litera Dominicalis C. simul concurrunt: annus nimirū æra Christianæ CCCLXXXVII. CCCCLXXXII. DLXXVII. & DCLXXII, in quibus omnibus, Pascha ærasen-

^f Tom. 5. Chry. f. 10. Stom. titulum praferens, est habita ^fXIV. Lunam *biduo ante aquinoctium* factam fuisse, author significat: ideoque pro Paschali termino proximam Lunam XIV. assumptam esse, quae inciderit in mensis VII. diem XXVI. eamque Dominicam. Hoc autem contingere non potuit; nisi quum aureus numerus Dionysianus esset VIII. litera Dominicalis C. Numero enim aureo VIII. existente, Luna XIV. in 19. Martii incidit (quod biduum est ante Nicenum *æquinoctium*) & terminus Paschalis necessariò incurrit in 18 Aprilis, literā T. insignitam. Quod si 18 Aprilis Romani respondeat diei 26 septimi mensis Asiani: neocesse est ut primus ejusdem septimi mensis diei 24 Martii eadem ratione respondeat. Cumque ob diei Dominicæ & termini concursum, diem Paschalem in sequentem Dominicam translatum fuisse author indicet; à die videlicet XXVI. mensis VII. ad diem II. mensis VIII. hoc est, ab Aprilis 18 ad 25: consequens quoque est, primum mensis octavi Asiani diem 24 Aprilis Juliani respondisse.

Aprilis die 25. est celebratum; quem secundum octavi mensis author nominat: ut octavum mensem à 24. Aprilis tunc incepisse, nullum sit dubium. Sed in trium sequentium Paschatum continuatione, aliqua contingit variatio. Nam post annum CCCLXXXVII. Dominica Paschalis in tribus annis consequentibus occupavit Aprilis diem 9. 1. & 21. post annum CCCCLXXXII. Aprilis 10. 1. 21. post annum DLXXVII. Aprilis 10. 2. 21: post annum DCLXXII. Aprilis 10. 2. 22. quibus omnibus, propter diversum intercalationis in anno Iuliano situm, illa convenire potest authoris notatio. Nūr μὲν γίρτας οὐτέπειρ ὅγδος οὐ αὔρασίμους. εἰς τὸ δὲτηρητόν πάλιν εἰς τὸ εἶναι ἐντάπιον ὅγδος μηνός γίρτος, καὶ πάλιν εἰς τὸ εἶναι εντάπιον μηνός. καὶ αὖτις εἰς τὸ τρίτον γίρτος, εἰς τὸ εννάτην τῷ μηνὶ οὐ αὔρασίμους γνωσθήσεται. Nunc quidem secunda octavi mensis dies existit Resurrectionis; sequente verò anno decima septima septimi mensis erit; atque iterum proximo nona mensis septimi: & rursus anno tertio, vice si-
mā nonā mensis Resurrectionis dies celebrabitur.

Dies omnes notati, cùm Paschales fuerint, in primam feriam incidere necesse est: ex quorum collatione manifestum fit, sub finem primi anni (quo ista habita est oratio) diei intercalationem esse factam, sequentes verò tres fuisse ordinarios dierum 365. Si enim eo anno, dies XXVI. mensis VII. & II. mensis VIII. & sequente anno, XVII. & consequenter XXIV. dies mensis VII. inciderit in diem Dominicam (ut author confirmat;) necesse est ut prior annus intercalaris fuerit, sequens ordinarius: alioqui fieri non potuit, ut priore anno in diem XXVI. posteriore in

in XXIV. feria prima incideret. Sed, licet in quadrienniis illis quo^m jam nominavimus quatuor, primus quisque annus juxta Asianorum rationes fuerit intercalaris : in Julianis tamen, eis respondentibus, subinde mutatum esse intercalationis situm, sequens Tabella demonstrat ; quo^m in unaquaque Tetraeteride quis annus fuerit bissextilis, & cui diei Juliano primus dies mensis Asianorum *septimi*, in 16. Christianarum ævorum annis propositis, respondeat, oculis spectandum exhibet.

	I.	III.
A.C. 387	Mart. 24. fer. 4. 577	Mart. 24. fer. 4.
388 Biſſ. Mart. 24. fer. 6.	578	Mart. 25. fer. 6.
389	Mart. 24. fer. 7. 579	Mart. 25. fer. 7.
390	Mart. 24. fer. 1. 580 Biſſ. Mart. 24. fer. 1.	
	II.	III.
482	Mart. 24. fer. 4. 672 Biſſ. Mart. 24. fer. 4.	
483	Mart. 25. fer. 6. 673	Mart. 25. fer. 6.
484 Biſſ. Mart. 24. fer. 7.	674	Mart. 25. fer. 7.
485	Mart. 24. fer. 1. 675	Mart. 25. fer. 1.

Ex his videndum jam, an tempus elici possit quo Paschalis ista prolata fuerit Oratio; &, quod cum eo est conjunctum, quænam Tetraeteris, ex iis quatuor, pro Asiani anni Canone sit assumenta. Et quidem si verum illud esset, quod Theodorus Balsamon creditit, Iohanni ipsi Chrysostomo Sermonem hunc fuisse tribuendum: non alio haberi potuisse anno certum esset, quam 387. cuius tam diu dilati Paschatis occasione, & ante quinquennium celebris illa ab Ambrosio Mediolanensi ad episcopos per Æmiliam constitutos missa est Epistola, & proximo (nisi me

me fallo) post eum anno, à Theophilo Alexandrino Episcopo ad Theodosium seniorem Paschale 95. annorum scriptum est Laterculum , ac deinde ab Aniano & Panodoro magnus 532. annorum Cyclus , juxta Alexandrinorum calculum (quem & hujus Sermonis author sequitur) pri- mūm est editus, Verūm & totum tractandi gen- nus à Chrysostomi consuetudine maximè est a- lienum , & impurior dicendi character sequioris zvi foetum esse arguit.

Neque primam hanc Tetraëteridem Asiani anni rationibus convenire, vel illud argumento est , quòd juxta eam oīnes *septimi* mensis Kalendas à 24. die Martii esent deducendæ: quum tamen in anno æræ Christianæ 169. quo Polycarpus passus , in 25 Martii eas incidisse docuerimus. Qui annus , cùm primus à bissexto fuerit, & ejusdem tamen ordinis annus 485. in secundâ, & 577. in tertia Tetraëteride , easdem mensis *septimi* Kalendas ab eodem 24 Martij die repe- tant: pro anni Asiani normâ Tetraëteris so- lūm quarta assumenda relinquitur. ex quâ colli- gimus, & anno 672. orationem hanc fuisse ha- bitam; & quandocunque in anno Iuliano ante 24 Februarii bissextus fuisse insertus , ante 24. se- quentis Septembribus in fine anni Macedonici & Asiani similem diei intercalationem fuisse obser- vatam. Quod etiam annus obitus Valentiniani confirmat : in quo Dominicam Pentecostes in Maii Romani diem 16. Græcorum verò Artemisi , sive mensis Asianorum *octavi* diem 23. inci- disse, ex Epiphanio didicimus. Nam cùm annus ille intercalaris eset, utpote Christianæ æræ 392. *octavi* mensis Kalendas in eo, non minùs quam in

in anno 672. cum Aprilis 24. concurrebant. In omni enim anno intercalari, posteriorum septem anni Macedonici & Asiani mensium Kalenda dies initiales Tabella mensium à nobis appositos (propter bissexti in Februario interpositionem) uno semper die antevertebant.

Atque ex hoc diei intercalaris situ insuper colligimus, in 4. Olympiadis cujusque anno, primum post intercalationem annum quemque sedem suam hic obtinuisse. Cujusmodi annus Olympiadicus cùm ante prælium ad Granicum (cujus tempore novum hunc annum à Macedonibus receptum fuisse declaravimus) in regni Alexandri initiis occurat nullus : à postremo patris Philippi, & Olympiadis CX. anno 4. id est, ab ipso Macedonie Imperii exordio, primam Macedonici & Asiani nostri anni Tetraëteridem deducendam esse concludimus. Tunc enim Græci Dominus factus *Philippus*, omnium civitatum legatos, ad formandum rerum præsentium statum, evocari Corinthum jussit : ubi pacis legem universæ Gracie pro meritis singularum civitatum statuit, conciliisque omnium veluti unum Senatum ex omnibus elegit ; uti ex Trogi Pompeii lib. 9. refert Iustinius. communibus denique Græcorum (præter Lacedæmonios) suffragiis, Imperator eorum contra Persas est electus; quemadmodum in libro Bibliotheca sua 16, ad 4. hunc Olympiadis illius annum, narrat Diodorus Siculus. In hoc igitur termino, anno videlicet ante æram Christianam 337. Periodi Julianæ 4377. Septembribus die XXIV. feria VI. Macedonici & Imperii & Annī novi, à Philippo constituti, meāmyua figendum fuisse censuimus.

Restat

Restat jam, ut de dierum illorum initialium & à quo illi maximè dependent, cuiusque mensis dierum numero, aliquid dicamus: & de quinque dierum, qui ex *τριακονθημέσης* 31. dierum menses efficerent, distributione quod promisimus, exsolvamus. In prioribus exemplis, ex 51. apud Epiphanium hæresi, ab Octobris 24. secundum; ex Agrippa astronomicâ observatione, à Novembris 23. tertium; & ex Actis Timothei, à Decembris 24. quartum mensem iniisse docuimus: unde ut secundum illum 30. ita tertium 31. fuisse diem, concludimus. Qui Xanthici diem secundum, quo passum fuisse Polycarpum declaravimus, cum 23. Februarii contulerunt, sextum nostrum mensem à 22. Februarii die incepisse crediderunt; ut veriora ejusdem Acta, quæ ad 26. diem Martii certamen ejus retulerunt, à Martii 25. septimum deduxerunt: inter quos 31. dies intercipiuntur, mensi illi sexto assignandi. Anno quidem intercalari, in 24. Martii principium mensis septimi incurritse ostendimus: quod eo anno contingit, quo toties citata illa Paschalis homilia est habita: quando & Lunam **XIII**. in mensis septimi diem 26. incidisse author indicat, &, quod ea Dominica esset, in Dominicam proximam Pascha fuisse translatum; nempe in octavi mensis diem secundum, quem 25. fuisse Aprilis, ex Cycli Paschalis ratione demonstravimus. Et cum mensem septimum à 24. Martii, & octavum à 24. Aprilis inchoatum tunc fuisse constet: ut dies 31. haberet mensis septimus, omnino necesse est. Neque fieri potuit, ut die 26. mensis septimi, & similiter die 2. mensis octavi, ageretur dies Dominica; nisi tot dierum mensis septimus extitisset.

Alexander monachus Natalem Barnabæ in Iulii Romani diem XI. & Asianorum *noni* mensis diem XIX. Euthalius Diaconus excessum Pauli in Junii XXIX. & Syromacedonum Panemi sive mensis Asianorum *decimi* diem V. confert: quâ ratione *nonus* à XXIV. Maii, *decimus* à Junii XXV. die incepisset.

Sub Nerone martyrium subiisse Paulum, anno à Nativitate Domini LXIX. à Passione XXXVI. scribit Euthalius, annum vulgaris ~~ætæ~~ Christia-~~æ~~ LXVII. eâ supputatione indicans. Sequente enim anno LXVIII. qui intercalaris fuit, ante Junii diem 29. martyrio Pauli assignatum, vitam Neronem finiisse certum est. Inter 25. verò Junii, à quo *decimum* mensem hoc anno cœpisse notatum est, & Aprilis 25. à quo, in simili anno communi, mensis *octavum* ducebat initium, dies numerantur 61. in *octavum* & *nonum* mensem distribuendi. Si jam annum excessus Barnabæ, quo à 24. Maii *nonus* mensis inierit, communem suisse supposuerimus: mensis *octauus*, ab Aprilis 25. in consimili anno incipiens, 29. fuisset dierum; & consequenter *nonus* 32. cuiusmodi numeri, utcunque à mensibus Solari- bus Astronomicis alieni non fuerint (ut in Parapegmate, quod Isagogæ suæ in Phænomena sub- jecit Geminus, videre licet) in Solaribus tamen politicis locum non habent. Etsi enim antiqua Romanorum supersticio, à Numæ ducta tem- poribus, Februario dies 28. tribuens, non quinque jam sed septem dies inter menses suos So- lares partiendos reliquit: maluit tamen Casar septem menses 31. dierum constituere, quam 32. dierum numerum, qui in mensibus usu civili re- ceptis

ceps omni carebat exemplo, alicui eosū adscribere. Quòd si annum, quo à Cypriis cæsus est Barnabas, intercalarem fuisse admiserimus (quam hypothetin ne admittamus, nulla nos cogit ratio) & à Maii 24. nonus, & ab Aprilis 24. octauus mensis inchoabitur: atque ita, & mensi nono 31. dierum constabit numerus, & octavo mensi 30. quot illum reverā habuisse, non 29. tantum, Aristobuli (apud Plutarchum) evincit authoritas, qui ὥστε παρὰ Δασίς μνῆς Dafis, octavi Macedonum mensis, die tricesimo, Alexandrum Magnum decessisse tradidit.

Ex diebus nostris quinque, unus adhuc superest disponendus: quem & in postremo trimeltri (ne brumalis quadrans anni alias astivo fieret productior) & in medio ejusdem mense, id est, undecimo, collocandum iudicavimus. Si enim in postremum anni mensem dies 31. contulisset mus; quarto quoque anno, die intercalari ad eum accedente, diebus constaret 32. quod in anno civili hactenus inauditum fuisse diximus. Decimum verò mensem 30. tantum fuisse dierum, ex historiā capta ab Alexandro Tyri deprehendimus. Cum enim mensis illius, quo urbem haud dubie capiendam Aristander atque p̄dixerat, extremus jam adesset dies; de eventu adhuc dubius Alexander (licet eodem urbs postea expugnata sit die) cœrada μνήν οπιαργάδα ἡ ιηγεας οὐσίου, αἱρά τεττυ φύρωτος δεκατεττυ non trigesimū, sed vigesimū octavum mensis illum diem numerari præcepit: ut in Vitâ ejis Plutarchus narrat. Archonte autem Athenis Aviceto (qui Niceras Dionysio Halicarnasseo, Niceratus Diodoro Siculo est, Olympiadis CXII. anno 1.) mense Hecatombaone, occupa-

tam ab Alexandro fuisse Tyrum, in II. de gestis illius libro confitmat Arrianus. Erat is Cycli Metonici 6. in quo cum 20. Julii die Kalendas Hecatombaonis, &c cum quinto consequenter Attici illius mensis die *Loi* mensis Macedonici *décimi* diem *trigesimum*, eundemque ultimum, concutisse invenimus. Atque hisce ducti rationibus, *quinq̄ue* istos dies per totum annum ita dispergimus: ut in priore semestri, binos quosque *πεντακονταμέρους* unus exciperet 31. dierum mensis; in posteriore verò, 31. & 30. dierum menses alternatim dispositi cernerentur.

C A P. VI.

Anni totius Macedonici & Asiani dispositio atque methodus exponitur. Cycli Solaris & Lunaris, & Christiani Paschatis, in eo indagandi ratio. Veterum Parapegmatum ad eundem accommodatio.

RESTAT JAM, ut anni Macedonici & Asiani methodum universam exponamus: quam sequentibus hisce Regulis licebit comprehendere.

I.

Dato anno Periodi Julianæ, vel æra Christianæ, annum congruentem epochæ Macedonicae invire.

A dato anno Periodi Julianæ subductis 4377. ad datum verò annum æra Christianæ additis 336, exurget annus epochæ Macedonicae, in cuius

ius quarti mensis diem *nonum* Kalendæ Januariæ illius anni incurront; sequente 24 Septembris ejusdem anni die novum Macedonicum annum inchoaturo.

Exempli gratiâ. A dato anno Periodi Julianæ 4391. subductis 4377. relinquitur Macedonicæ epochæ annus 14. à mensis 4. die 9 Kalendis illius Januariis respondens, cum 24. sequentis Septembris die, 15. Epochæ Macedonicæ anno post inituro. Item, ad datum annum æra Christianæ 672. additi 336. annum Macedonicæ epochæ 1008. exhibent; à mensis 4. die 9. Kalendis illius Januariis respondentem; à 24. Septembris sequentis anno Macedonicæ 1009. deinde inituro.

II.

Dato Macedonici anni mense & die, mensem & diem Julianum illi respondentem comprehendere.

Macedonicæ epochæ anno dato per quaternarium diviso (millenariis, si placet, centenariis & vicenariis, compendii causâ, prætermissis) si quid ultra integros numeros superfuerit, ordinatum; si nihil, intercalarem esse annum indicat, & ad finem 12. mensis diem ex quadrantibus confectionum esse adjiciendum. Inspectâ igitur anni Macedonici & Afiani Ephemeride: menses & dies anni Juliani è regione positi ita sunt cum eis conferendi; ut in anno intercalari ex linea extimâ postremorum 7. mensium dies assumantur, non ex interiore, ut alibi fieri par est.

Anno Periodi Julianæ 4391. *Δασσίς τετρα*

De Macedonum &

~~adversus~~, five mensis Macedonici 8. die 28, Alexandrum M. vitam finiisse ostendimus. Erat ille (juxta præcedentem Regulam) Macedonica epochæ annus 14. qui per 4. divisus, in Quoto ultra 3. integros numeros etiam $\frac{1}{4}$ exhibet. Quod cum anni ordinarii sit indicium; ex interiore linea 23 Maii diem, ut 28. dici mensis 8. Macedonici respondentem, assumendum esse pronuncio.

Jam si in anno 212 Christianæ 672. quaternatur, cui diei Juliano dies 2. mensis 8. Macedonici five Asiatici respondeat: esse cum Macedonica epochæ annum 1008. (ex eadem præcedente Regula) intelligo. Is numerus (millenario, si libuerit, neglecto) per 4. divisus, ultra numerum integrum, partem nullam in Quoto relinquit. Quæ cum anni intercalaris certa nota sit: ex linea extimâ 25. diem Aprilis quarto diei Macedonico vel Asiatico respondere assero.

III.

Dato anno Macedonico, Cyclum Solarum, invenire.

Diviso per 28. Macedonica epochæ anno dato: si quid ultra integros numeros in Quoto reliquum fuerit, Cycli Solaris index erit; sin nihil superfluerit, 28. pro qualiti anni Cyclo erit assumendus.

Ita in exemplis præcedentibus; annus epochæ Macedonicæ 14. per se indicat esse ipsum Cycli Solaris 14. annus vero 1008. per 28. divisus, in Quoto 36. exhibet, integrum numerum, sine fractione ullâ adjectâ. Fuit igitur Cycli Solaris 28. & ultimus.

IV.

Dato Cyclo Solari, literam dies Solis sive Dominicam, & per eam ferias hebdomadicas totius anni Macedonici sive Asiani, invenire.

Literam diei Dominicæ, sive primæ feriæ Hebdomadicæ, in Macedonica Ephemeride indicem, cuivis Cycli Solaris anno congruentem, sequens monstrat Tabella: à literâ C. inchoata; quia, primo anno Macedonio à feriâ sextâ incipiente, tertius ejusdem dies, in Ephemeride literâ C. signatus, in feriam primam sive diem Solis incidit. Quartus vero quisq; Cycli annus, in Tabula hic notatus, Intercalaris esse intelligitur.

In anno Macedonicæ epochæ 1008. qui (per præcedentem Regulam) Cycli Solaris 28. inventus est, dies 2. mensis 8. Dominica Paschalis fuit. Anno Cycli 28. litera E. respondet: quæ eadem diem 2. mensis 8. in Ephemeride Macedonica & Asianâ apposita, feriam primam sive diem Dominicum eum esse indicat.

Polycarpum anno ætæ Christianæ 169.

1.	C.
2.	B.
3.	A.
4.	G.
—	—
5.	E.
6.	D.
7.	C.
8.	B.
—	—
9.	G.
10.	F.
11.	E.
12.	D.
—	—
13.	B.
14.	A.
15.	G.
16.	F.
—	—
17.	D.
18.	C.
19.	B.
20.	A.
—	—
21.	F.
22.	E.
23.	D.
24.	C.
—	—
25.	A.
26.	G.
27.	F.
28.	E.

men-

mensis Asianorum 7. die 2. in magno Sabbato; Pionium anno æra ejusdem 251. mensis Asianum 7. die 12. eodemque Sabbati, martyrium subiisse, in cap. III. declaravimus. Ad annum æra Christianæ 169. additis (juxta primam Regulam) 336. exurgit Macedonica epochæ annus 505. qui per 28. (ex tertia Regula præscripto) in Quoto, ultra integrum numerum 18. etiam 1. exhibit; anni 1. Cyli Solaris, & cum eo literæ Dominicalis C. in Tabulâ conjuncta, indicem. Inspectâ deinde anni Macedonici & Asiani Ephemeride, 7. mensis diei 2. literam B. apposita invenio: quæ cùm in circulo hebdomadico locum à C. septimum obtineat, feriam *septimam* sive *Sabbati* diem esse illum significat.

Similiter, ad annum æra Christianæ 251. additis 336. prodit Macedonica æra annus 587. qui per 28. divisus, præter numerum integrum 20. etiam $\frac{3}{4}$. in Quoto relinquuntur: quod indicio est, esse annum illum Cyli Solaris 27. cui litera Dominicalis F. respondeat. Inspectâ verò Ephemeride, mensis 7. dies 12. litera E. signatus reperitur: quæ cùm in serie hebdomadicâ ab F. feriæ 1. indice, ordine sit 7. feriam quoque 7. sive *Sabbaticam* diem esse illum confirmat.

V.

Dato anno Macedonico sive Asiano, Cyclum Lunarem invenire.

Dividatur annus datus per 19. si præter integros Quoti numeros relictus fuerit aliquis alias, is Cyli Lunaris quæstitus erit numerus: si nullus, 19. erit. Ita annis ille Macedonica epochæ

chr 1008. per 19. divisus, prater integrum numerum 53. etiam 1. in Quoto exhibet. Ut igitur Cycli Solaris erat ille postremus, ita Cycli Lunaris deprehenditur else primus. Enneadecaëteridis, inquam, ab aræ Macedonicæ exordio numeratæ, *primus*; Alexandrinæ verò, ab aræ Diocletiani deductæ, *octavus*. .

VI.

In dato anno Macedonico vel Asiano Paschalem Dominicam, & Montanistarum & Alexandrinorum, designare.

Montanistis, Solares rationes tantum spectantibus, septimi mensis (quem illi primum appellabant) vel 14. dies semper Paschalis erat, si is esset Dominicus, vel primus Dominicus dies qui eum sequebatur: quemadmodum in II. capite declaravimus. Qui vero propriè dictam Asiam incolebant Orthodoxi, Lunari quoq; calculo adhibito, cum reliquis Orientalibus Paschales Alexandrinorum Terminos respiciebant: Lunas videlicet 14. quæ vel in Martii diem 21. (quo vernum Äquinoctium, ex Nicenorum Patrum sententiâ, fieri credebatur) incurrebant, vel eum proximè insequebantur. Ejusmodi, in annis ordinariis, mensis VI. & VII. dies illi erant, quos, simul cum hebdomadicis suis literis ex Ephemeride descriptis, unicuique Lunaris Cycli anno in subjectâ Tabulâ appoluimus: nam in intercalaribus, dies notatum proximè sequens est semper assumendus.

Author

De Macedonum &

Afiana Enneadecau-
seridis Paschales
Termini.

Cycl.	Me.	L.	Dies.
1.	VII.	25.	D.
2.	VII.	14.	G.
3.	VII.	3.	C.
4.	VII.	22.	A.
5.	VII.	11.	D.
6.	VI.	31.	G.
7.	VII.	29.	E.
8.	VII.	8.	A.
9.	VI.	28.	D.
10.	VII.	16.	B.
11.	VII.	5.	E.
12.	VII.	24.	C.
13.	VII.	13.	E.
14.	VII.	1.	A.
15.	VII.	20.	F.
16.	VII.	9.	B.
17.	VI.	29.	E.
18.	VII.	17.	C.
19.	VII.	6.	F.

Author Homiliz Pascha-
 lis, anno æra Christianæ
 672. Macedonicæ 1008.
 habitæ, Lunam 14. in di-
 em 26. septimi mensis
 Asianorum tum incidisse;
 & quod ea Dominica es-
 set, in proximam Domi-
 nicam, sive mensis octavi
 diem 2. Pascha fuisse di-
 latum, significat. Annus
 ille 1008. (ut ex prae-
 dentibus patuit) Cycli So-
 laris erat postremus, lite-
 ram Dominicalem habens
 E. Lunaris verò primus, ad
 quem in præsente Tabulâ,
 mensis septimi diem 25.
 literâ D. signatum vides.
 Sed quia annus intercal-
 ris hic erat, dies proximus
 cum sua literâ, nempe
 VII. 26. E. pro Lunâ 14.
 sive Termino Paschali, ex
 Regulæ præscripto est as-
 sumendus. Et quia E. an-
 ni hujus litera Dominicâ-
 lis est, & in Lunâ 14. sive
 ipso Termino Pascha ce-
 lebrari sanctio Nicæna
 vetat; in proximo E. pro-
 ximo diei Dominici indice, quarendum Pascha
 est, id est, in mensis 8. die 2. quem literâ item E.
 notatum in Ephemeride videre licet.

Ut

Ut autem hoc anno, mensis 8. die 2. ita in tribus sequentibus, mensis 7. die 17. 9. & 29. Dominicam Paschalem celebrandam fuisse, author subjecit. Annus 1009. cum cycli *Solaris* primus sit, literam Dominicalem C. & cum *Lunaris* secundus, Terminum Paschalem habet VII. 14. G. ideoque in proximo C. sive mensis VII. die 17. Dominica Paschalis constituenda est. Annus 1010. Cycli *Solaris* 2. literam Dominicalem B. *Lunaris* 3. Terminum VII. 3. C. indéque in sequente B. hoc est, in mensis 7. die 9. Dominicam Paschalem habet. Annus 1011. Cycli *Solaris* 3. literam Dominicalem A. *Lunaris* 4. Terminum VII. 22. A. adscriptum habet. Quia igitur Dominica in Terminum incidit (quod concursus ille A. ostendit) in sequente A. id est, in mensis VII. die 29. Dominica Paschalis est hic figenda.

Atque ita quadriennii hujus Paschata ab Orthodoxis, juxta Alexandrinum calculum sunt celebrata. Montanistæ vero, diem 14. mensis VII. literæ G. signatum, ut unicum suum Canonem respicientes, in sequentibus E. C. B. A. quæ quatuor horum annorum (ut vidimus) literæ erant, Dominicales, hoc est, in 19. 17. & 15. 16. mensis die, Paschales suas Dominicas observabant.

Quandoquidem vero in cap. I. Galenum nos docentem audivimus, quæ ratione ortus & occasus siderum, & cum eis conjuncte tempestatum in orbem recurrentiam vices, in anno Solari Macedonum inveniri possent: præclaro hoc additamento Macedonicum nostrum Hemerologium. Hoc upletare visum est; collectis undique tanquam ex naufragio, quæ reperiri poterant, hujusmodi tabularum reliquijs, de quibus, in Aratum, ita

ita scribebat olim Theon Alexandrinus. Oi μετὰ Μέτονα ἀστρονομος καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθιζεν τὴν τὸν ἀλλίκιον φωτοῦν τὴν ἐνταξιαγραφητικήν. ὅπερ εἴδεν ἄνθρακος ἵστατο τούτοις ἔστι χειμών, καὶ τούτοις ἥλιος, καὶ τούτοις δίης, καὶ τούτοις φθινόπωρου, καὶ τούτοις ἄρεμος, καὶ πολλὰ ωρὰς βιωφελεῖς χρέες τοῖς ἀνθρώποις. Post Metonem astronomi etiam tabellas in urbibus posuerunt de Solis in XIX. annorum periodo circuitibus: quod per unumquemque annum ejusmodi futura esset hyems, & ejusmodi ver, & ejusmodi astas, & ejusmodi autumnus, & ejusmodi venti, & ejus generis multa humana vita usibus accommoda. Et quia Tabellæ istæ publicis affixa locis, omnium oculis spectandæ proponebantur, Parapegmatum inde nomen eis est impositum. Vitruvius, lib. IX. cap. 7. Siderum occasus & ortus, tempestatumque significatus, Eudoxus, Eudemon, (Euctemon,) Callistus (Callippus,) Melo (Meto,) Philippus, Hipparchus, Aratus, caterique ex Astrologiâ Parapegmatorum disciplinas invenerunt, et eas posteris explicatas reliquerunt. Quorum scientie sunt hominibus suspiciendæ; quod tantâ curâ fuerunt, ut etiam videantur divinâ mente tempestatum significatus post futuros antè pronunciare: quas ob res haec eorum curis studiisque sunt concedenda. A Laertio quoque, ex Thrasyllo, inter Democriti scripta Παραγμάτων recensetur: cuius, ut et aliorum illorum a Vitruvio commemoratorum (prater Aratea, quæ integra supersunt) etiam in nostrâ hac Tabularum congerie fragmenta licebit recognoscere.

De eisdem, in Isagogæ suæ cap. XV. doctissimus Geminus. Ai δὲ γενιγραφητικής ταῦται

διπομασῶν ἐν τοῖς παρεπήγμασιν, ὥκ ἀπὸ πνῶν πα-
ρεγγέλματον ἀεισμένων γίνονται, ἃδὲ τέχνη πνὶ με-
ταδίδονται κατηναγκασμένον ἔχονται τὸ ἀποτέλεσμα,
ἄλλ’ οἱ εἰς τὴν ὡς διπάν μνομένην διὰ τὸ καθ’ οὐτό-
τον παρεπήσαντες τὸ σύμφωνον λαμβάνοντες, εἰς τὰ
παρεπήγματα κατεχόνταν. *Predictiones autem si-
gnificationum que in Parapegmatibus sive tabulis
affixis fiunt, non fiunt ex quibusdam certis pre-
ceptis, neque arte quādam traduntur, ut habeant
necessarium effectum: sed qui ex eo quod plerum-
que fit, per quotidiam observationem, quod erat
consonum ceperunt, in Tabulis illud disponuerunt.
Οἱ δὲ ἀπὸ ἀρχῆς παρεπήσαντες, καὶ συνταξάμενοι
τὰ παρεπήγματα, ἔχεταί τις τὸπος τῷ ζῳο-
λαχ κύκλῳ, ἐν οἷς ὡς διπάν αἱ μεταβολαὶ τῷ ἀέρῳ
γίνονται, ἵποκίνητο χριτὸς τὸς χρόνου τέττας πίνα τῷ
ἀέρων ἀνατέλλει ἢ σύρκταδίνει, καὶ τοῖς τέτταν διπο-
λαῖς καὶ δύσσοι σημεῖοις ἔχεταί τοις τῷ περγάμοιν
τῷ περιηρμένῳ. Nam qui a principio observaverunt,
& Parapegmata illa composuerunt, exploratis
locis Zodiaci circuli, in quibus ne plurimū mutationes
aeris fiunt; consideraverunt, que astratem-
poribus illis orirentur aut simul occiderent, atque
horum ortibus & occasibus pro signis sunt usi ad
predictionem preditorum.*

In XI. ejusdem operis capite Ιησίου τι quoq;
ea appellat. Ev τοῖς Φιρίσμασιν, inquit, εἰ οὐ-
μεναι τῷ ἀέρῳ διπολαὶ περλέγονται. αἱ δὲ διπολαὶ
ἀνάστοσης εἰσὶ καὶ ἀπεπήρηται, αἱ δὲ φαίνονται
καὶ περλέγονται καὶ παρεπένται. In iudiciis, ap-
parentes astrorum ortus predicuntur. Nam veri
ortus sunt invisibilis atque inobservabiles: ap-
parentes vero, & prædicitur & observantur.
Ubi notandum tamen, Veteres astronomos in
Para-

Parapegmatibus suis, quibus Plinius & ipse Geminius quoque usus est, Ortus quos appellant Cosmicos, utcunque ἀστράπτεις, locum concessisse; non quidem ut notis temporum conspi-
cuis, sed ut ὄποιασιν occultis indicibus: quippe qui siderum ortus & occasus, non cum Geminis
simpliciter ut signa, sed etiam ut causas tempesta-
tum & variarum aëris mutationum, in meteo-
rologicis suis observationibus consideraverint,
quaenam in suo Ptolemaeo, non solum stellā-
rum omnium ortus Cosmicos & occasus Acro-
nychos, ut planè ἀστράπτεις καὶ ἀπεργάπτεις, con-
sulto prætermiserit; sed etiam ipsas Sagittas, Plei-
adas καὶ πρότερος Heliacas, διὰ τὸ ἀναστατώπτεις καὶ
πυκναταγόντες τοῦ παντάπαιου τὰς τῇ ὥρᾳ σηματι-
ῶσί τοι ισχάτας καὶ πρώτες φαντασίας.

Ptolemei autem nomen præferentia, quatuor
vidimus Parapegmata. *Primum*, hoc ipsum &
illius proprium, hujusmodi prænotatum titulo.
Κλειδία Πτολεμαῖος φάσις ἀπαρνῶν ἀσέρων, καὶ
συνεγγυὴ ὄποιασιν. ubi ὄποιασις ex Veterum
tabulis, φάσις verò, suo tempori congruentes,
ex proprio calculo exhibet; secundum di-
versitatem climatum, quæ, horarum maximæ in
unoquoque diei numero apposito, designat.
Hujus exemplar *Græcum integrum* communica-
vit nobis D. Henricus Savilius: cuius partem
tantum, eamque ipsam admodum mutilam &
depravatam, Græco-Latina Dionysii Petavii con-
tinet editio; licet XXXVII. ante illum annis,
Federicus Bonaventura Urbinas totum Latinè
a se versum in lucem emiserit.

Secundum, falso Ptolemai nomine vendita-
tum

tum Parapegma, vulgatus ille est de stellarum inerrantium significationibus libellus, qui ex Græco per Nicolaum Leonicum in Latinum translatus fuisse dicitur: cùm vel ab ipso Nicolao, vel ab alio aliquo rerum harum imperitissimo, ex Ovidio & aliis Latinis authoribus, nullo judicio, fuerit congestus. *Tertium*, & brevius & nullius planè momenti, anno 1345. Astrologicæ suæ Summa inseruit Johannes Eschenden. *Quartum* subjectum habebatur *Isagogico Astrologie Ptolemæi*, ex *Arabico* ab *Abrahamo de Balmes* converso: quod non aliud est quam *Gemini Isagoge* in *Phænomena*; cujus editionem ex codice, quem Viennæ à Johanne Sambuco Savilius noster nactus est, expressam, non solum cum *Arabico* isto *Isagogico*, sed etiam cum alio MS^o Græco & Vaticani exemplaris *Astrologia Ptolemæi* (ab eodem præstantissimo viro acceptis) diligenter contulimus. quod ideo monendum duximus, ne quis erratum putaret, si quid à libro edito varians in nostrâ Ephemeride deprehenderet: in quâ, ex *Gemino* de sumpta ea omnia intelligenda sunt, quæ *Plinius* & *Ptolemæi* & *Aëtii* non habent nomen appositum.

C A P. VII.

Cœlestium mensium disparilis mensura, in Parapegmatum descriptionibus à Metone, Eudoxo & Chaldaeis exhibita. Ortuum & occasuum stellarum ipsarum, pro variâ temporum & locorum ratione, discrepantia: locorumque & temporum, quibus diversorum authorum Parapegmata sunt adaptata, designatio.

Cœlestium mensium, ad Solis in signa Zodiaci ingressum conformatorum, quum Macedonicus noster annus à rege Philippo primùm reciparetur, apud Græcos duo præcipua fuerunt genera: à Metone & Euclémone ante annos XCV. introducūtum unum, ab Eudoxo noviter excogitatum alterum. Hoc verò an illud ipsius Solis in cœlo motui rectius responderet; considerandum sibi proposuit Calippus Cyzicenus; qui, cum populari suo atque Eudoxi familiari Polemarcho Cyziceno primùm, deinde cum Aristotele communicato consilio; in integrâ anni Periodo constituendâ Eudoxi, anno Tropico dies 265. & quadrantem assignantis, (detractâ diei parte 76. quam Meton & Euclémone insuper adjecterant) in anni verò Quadrantum partitione, Metonis & Euclémonis sententiam præferendam fuisse statuit. Cum enim Eudoxus unius tantum Sphæræ, idem cum Terrâ centrum habentis, circumvolutione Solem per totam Zodiaci longitudinem periodicum suum motum conficeret &, quod cum eo conexum

^a Vid. Simplic. in Aristot. l. 2. de Cælo, fol. 120. a. & 123. mit.

nexus est, borealem & australem illius semicirculum pari temporis spatio percurrere, statuisset: duas præterea alias homocentricas spheras necessariò hinc adhibendas contendit Calippus, τὰ φαινόμενα εἰ τις μέλλοι ἀποδιδόναι, si quis apparentia salvare velit; ut in libro 12. Metaphysicorum habet Aristoteles. vel ut in Historiâ suâ Astronomicâ, ex ipso Calippo, refert Eudemus; ἐνθεοὶ μεταξὺ τὸ προπῶν καὶ τὸ ιονικεῖον χερύοι τοῦτον διαφέρουσιν, δούν τῷ Εὐκτίμῳ καὶ τῷ Μέτωνι ἰδόναι, si inter aquinoctia & solsticia temporum tanta sit differentia, quanta Eucltemoni & Metoni visa fuit.

Extat insignis hic Eudemi locus apud Simplicium, in lib. 2. de Cœlo: sed hactenùs minus animadversus, quod ut in Vitruvio *Eudemonis & Melonis*, in Arabum versionibus *Oclimonis & Matheonis*, ita & hic *Αλμαίωνος* ac *Μέτωνος* nomen, pro *Eucltemonis & Metonis*, scriptorum vitio irreperitur, quorum utrumque nos, non ex nudâ conjecturâ, sed ex clarissimi Savilii apographo (quod ex Jo: Vincentii Pinelli exemplari descriptum, si memoria non fallit, ille nobis indicavit) integritati sue restituimus. Atque ut ex eo Calippum, Eucltemonis observationibus simpliciter acquievisse, & ad earum normam Eudoxi hypotheses emendasse, intelleximus: ita ex Gemino quoque in Parapegmate suo Calippum cœlestes Eucltemonis menes adhibuisse, atque ad eos ipsum Geminum tam Eudoxi quam aliorum Altronorum differentia Parapegmata reduxisse, animadvertisimus. Hinc ad diem 15. id est, medium Scorpionis sui Geminius ex Eucltemone annotat, Ωρίων ἀρχεται καὶ μεταντη καὶ λύγοντι ὅπηχειαδέσιν: per

Orionem in medio & fine mensis, tam Euctemonici quām sui, futuras tempestates significari innuens. Ad Zygōnis I. Εὔκτημονι ἰονισία μετωπή, & Καλίππῳ ἰονισία μετωπή, ab Euctemonis simul & Calippi *equinoctio autuminali* mense inchoato. ad Ægōnis item I. Εὔκτημονι προτὶ χειμεναι, & Καλίππῳ θετὶ χειμεναι, à brumali solstitio tūm Euctemonis, tūm Calippi principio mensis similiter deducto. Unde, cum ad 1um. Crionis, Calippi ἰονισία ταῖς, & ad 1um. Carcinōnis, ejusdem θετὶ θεται, appositoribz ibidem cernantur: quin Euctemonis quoque & *equinoctium vernum & solstitium aestivum* eodem sint referenda, nullum est dubium. A Metone verò & Euctemoni observatum fuiste solstitium *aestivum* Athenis archonte *Apsende*, mensis *Phamenoth* secundūm *Egyptios* die 21. sub finem videlicet anni 4. Olympiadis LXXXVI. Junii nostri proleptici die 27. ex Ptolemaī libro 3. μηγάλης Συντάξεως didicimus. Unde hujusmodi nascitur Kalendarum mensium cœlestium Metonis, Euctemonis & Calippi, in Gemini Parapegmate, ad Julianorum nostrorum mensium dies accommodatio.

Carcinon, dier. 31. Jun. 27.

Leonton, di. 31. Juli. 28.

Parthenon, di. 30. Aug. 28.

Zygon, di. 30.

Scorpion. di. 30.

Toxon, di. 29.

Sept. 27.

Oct. 27.

Nov. 26.

Ægon

<i>Aegon</i> , di. 29.	Dec. 25.
<i>Hyaron</i> , di. 30.	Jan. 23.
<i>Ichthyon</i> , di. 30.	Feb. 22.
<i>Crion</i> , di. 31.	Mart. 24.
<i>Tauron</i> , di. 32.	April. 24.
<i>Didymon</i> , di. 32.	Mai. 26.

Euctemonem occasum matutinum Vergiliarum
 XLVIII. diei post æquinoctium autumni tribue-
 re, in naturalis suæ Historiæ lib. 18. cap. 25. scri-
 bit Plinius: Cæsareum utique æquinoctium, in
 24 Septembribus à Soligene collocatum, intelli-
 gens. Est verò ille dies Novembribus 10. Scorpi-
 onis Euctemonici & Calippici 15. ad quem, in
 Gemini Parapegmate, similiter annotatum in-
 venimus; Εὐκτήμων μάγαστρος δύναται. *Euctemoni*
Pleiades, sive Vergilia, occidunt. Orcus verò
 & occasus siderum, quos in Attica fieri idem no-
 tavit Plinius, tempus à Gemini ex *Euctemono*
 assignatum uno plerumque die antecedunt, ali-
 quando etiam & sequuntur. Aprilis enim 15.
 Hyades, & 25. Canis, *Euctemoni* apud Gemi-
 num occultantur: quæ apud Plinium die 16.
 & 26. Attica occidunt vesperi. Contrà Septem-
 bris 5. apud Plinium Attica Arcturus matutinò
 exoritur, & Sagitta occidit manè: quum die 6.
Euctemoni, apud Geminum, ἀπτέλλει ἀρχόεσσι, καὶ
 εἴτε δύτης ὄφει. quod idem etiam in Ephemeride
 nostrâ, ad Octobris diem 2. & 3. Decembribus
 30. & 31. Aprilis 2. & 3. Julii 23. & 24. obser-
 vare liceat. Quin & Julii die 5. Plinio, Attica
Orion totus exoritur; ubi die 7. Εὐκτήμων οὐλαν-
 θῶν ἀπτέλλει: quæ bidui differentia est, vel, si

MSS^a. Gemini exemplaria sequi libeat (ad diem 13. Carcinonis ortum istum referentia) etiam quatridui.

Ad Endoxi verò Parapegma spectat ille Plinii locus, lib. 2. cap. 47. *Omnium quidem (si libeat observare minimos ambitus) redire easdem vices quadriennio exacto Endoxus putat; non ventorum modo, verum & reliquarum tempestatum magnâ ex parte. Et est principium luftri ejus semper intercalari anno Canicula ortu. non vero & αρωπάτῳ, sed apparente & Heliaco : à quo, cum ab aliis, tum à Galeno (commentario 1. in lib. 1. Epidemiorum Hippocratis, & commentario 3. in ejusdem librum de Humoribus) Opore deducitur principium. de quâ (in commentariis ad lib. 1. Meteororum Aristotelis) Olympiodorus.* Tò Σίρος εἰς δύο διαρρήτας εἰς διέσης, ὅπου ἡλιός ἔτιν εὐ Καρκίνῳ καὶ Πλαθίνῳ, καὶ εἰς ὄπιστες, ἥντινα δὲ τὸν ὡραῖον εἰς Λέοντινον ὅπου οἱ Στέιλοι φαίνεται λοιπὸν, ὃν καὶ οἱ Ποικίλης θιά. Τὸν ὄπιστες ὄπωσινόν εὐθάλεσσιν. Έftas in duo dividitur: in astantem propriè dictam, quando Sol est in Cancro & Virgine; & in Oporam, quando Sol in Leone est: quando Sirius præterea apparet, quem & Poëta eam ob causam Oporinum appellavit. Homerum intelligit, qui in Iliad. i. Sirium sive Caniculam αἴτεα ὄπωειδε nominat.

A Solis igitur in Leonem ingressu, cœlestium suorum mensium exordium deduxit Eudoxus: in Alexandrinorum Mesori die 5. sive Iulii nostri 29. principium Oporæ; & in Metonici Αγονίς die 4. qui nostri Decembribus 28. est, Στάσις χτυνεών sive solstitium brumale collocans. quorum hoc Geminus, illud in Parapegmate suo nos edocuit Ptolemæus. Unde in intercalari illo anno,

no, à quo lustrum suum est exorsus, hujusmodi
orta est mensium dispositio.

Leonton, dier. 30. Juli. 29.

Parthenon, di. 31. Aug. 28. Idi. 92.

Zygon, di. 30. Sept. 28. S

Scorpon, di. 31. Octob. 28.

Toxon, di. 30. Nov. 28. Idi. 91.

Ægon, di. 31. Dec. 28. S

Hydron, di. 30. Januar. 28.

Ichthyon, di. 31. Feb. 27. Idi. 92.

Crion, di. 30. Mart. 29. S

Tauron, di. 31. April. 28.

Didymon, di. 30. Mai. 29. Idi. 91.

Carcinon, di. 31. in Jun. 28. S
anno intercalari; sed 30. tantum in or-
dinario.

Homocentrica utique Eudoxi illa hypothesis,
quæ in septentrionali & australi Zodiaci semi-
circulo æqualem Soli moram tribuebat, ut æsti-
vum etiam semestre & brumale eodem tempo-
ris spatio conficeretur postulabat: quo ad dies
integros reducto, in anno illo intercalari, quem
(ut lustrum sui primarium) in Parapegmate suo
Eudoxus proposuerat, menses dierum 31, & 30.
alternatim positi, in alterutro semestri 183. dies
aquabiliter exhibebant. Vnde, ut ex duodecim
mensibus ἐναλλάξ 30 & 29 dierum, Lunaris annus
dierum 354. ita ex totidem mensibus eadem al-
ternatâ ratione 31 & 30 dierum constitutis, So-

De Macedonum &

Iaris annus 366 dierum enatus est: quot etiam naturali anno dies tribuisse *Ennium*, Censorinus author est. Quod si anno 3. Olympiadis CIII. Octaeterida suam in Aegypto Eudoxus conscripserit (quod, ut concessum, in libro 2 de Emedat, Temporum, assumit Scaliger) in intercalari ejus anno contigisset etiam bissextus anni nostri Juliani Proleptici. Et circa illam sanè Olympiadem clarisse Eudoxum, ex ipsius *Tūs* *τελόδυ* confirmat Laertius: ad tertium verò, vel illius vel præcedentis alicujus Olympiadis, quam ad annum quempiam alium, principium lultri ejus & nos referre maluimus, quod mense Februario 29 dierum eà ratione hic admissio, Crionis Kalenda in Martii 29 incurrerent; nempe in Metonici Crionis diem 6, ad quem, in Gemini Paraplegate, Eudoxi *ιονυσία* cernitur apposita.

Ex his quæ hactenus sunt dicta satis appareat, neque Metonis & Euclemonis, neque Eudoxi menses cœlestes, in novo suo anno Solari secutos fuisse Macedones: sed à quibus eos mutuati fuenterint, non tam prochive est dicere. Ego certè quod hoc faciat, aliud nihil afferre possum, quam quod à Columellâ lib. XI. cap. 2. annotatum reperio: *Nono Kalendas Ianuarias Brumale solsticium sicut Chaldae observant, significat.* In anno autem Macedonico, ab Asianis item recepto, mensis quarti initium à *brumali solsticio* fuisse deductum, capite I. ex Galeno; & à *nono Kalendas Ianuarias*, live XXIV. Decembris Juliani die, fuisse numeratum, capite II. ex Actis Timothei declaravimus. Vnde & in reliquis pariter anni partibus ordinandis Chaldaeos quoq; secuti illi fuisse videantur, quorum hic opera rex Philippus fuerat

rat usus; & inter eos præcipue Aristoteles, quem,
 ut coelestium observationum, ab *Egyptiis &*
Babylonis à plurimis annis factarum, non igna-
 rum fuisse ex libro 2. de Cœlo intelligimus: ita
 Parapegmata eum latuisse non est credibile, quo-
 rum usum ab *Egyptiis. & Chaldeis ad Grecos*
 pervenisse, in commentariis ad Aratum Theon
 Alexandrinus confirmat. *Egyptiacum* quoque il-
 lud & *Chaldaicū* (eo nomine &^b *Assyriā, & Baby-*
*loniā comprehensa) inter alia Parapegmata, cons.^{c. 25.}
 fuluisse se Plinius indicat: de eorum inter se discre-
 paria, ita præfatus. *Addidere difficultatem & au-*
ctores diversi: in locis observando, mox etiam in iis-
dē diversa prodendo. Tres autē fuerunt secta: Chal-
dea, Egyptia, Graca. His addidit quartam apud
Nos Casar Dicitator, annos ad Solis cursum redi-
gens; Sofigene perito ejus scientia exhibito. Nos
 verò in sequentem Ephemeridem, quæ ex *Chal-*
da & Gracā supererant, conjectimus; *Egyptiā*
 & *Cesareā* suum in locum sepositā, & ad *Grecā*
 nicas præterea observationes, à *Geminō & Pto-*
 lemao commemoratas, aliis nonnullis ex Plinio
 adjectis, quem longè quam illos pluribus generis
 hujus scriptoribus fuisse usum, tūm ex authorum
 ex quibus liber 18. conflatus est Indice, clarum
 est; tūm, ex capitib. 31. ejusdem libri, verbis illis.
Deinde consentinunt, quod est rarum, Philippus,
Calippus, Dositheus, Parmeniscus, Conon, Craton,
Democritus, Endoxus, Ion; IIII. Kalend. Octobr.
Capellam matutino exoriri, & IIII. Kalendas Ha-
*dos.**

Quod ita inter se auctores dissenserint, qui di-
 versis in locis observarunt, nihil est quod quis-
 quam miretur: quum in aliis atque aliis Terra-

De Macedonum ♂

climatibus alios atque alios eorundem siderum ortus & occasus necessariò fieri, Sphaera ratio demonstrat. Tò γό αὐτὸ παρέπομεν εἰ δύναται συμφωνεῖν εἰ τῇ Ρώμῃ, καὶ εἰ τῷ Πόντῳ, καὶ εἰ Ρόδῳ, καὶ εἰ Αλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ ἀνόγκη διαφόρες τὰς παραπήσεις εἰς διαφορεῖς οἰκίας. *Vnum enim Parapergma non potest congruere in urbe Româ, & in Ponto, & in Rhodo, & in urbe Alexandrinâ; sed necesse est, ut diverse sint observationes in diversis horizontibus:* quemadmodum, in capite τοῦ ὄχημαστον, confirmat Geminus. Nam Canicula, exempli gratiâ, in Rhodo quidem (ut ait ille) post astrîum solstitium diebus triginta oritur, in aliis vero locis quadraginta, & quinquaginta in aliis. Licet enim ad 400. ferè stadia insensibilis fiat clima-
tum varietas; in majori tamen distantia,
περισσατολάς καὶ περισσότες, praortus & praoccasus
notari, in precedente capite idem præstantissi-
mus scriptor docuerat. Cujus mente non recte
perspectâ, secundum Mathematicos singulis gra-
dibus mutari ad sensum Meridianos, & cuique
gradui 400. respondere stadia, minus considera-
tè in Manilianis suis pronunciavit Scaliger.

Sed cùm Parapergmatum scriptores ortibus
& occasibus siderum inerrantium ut istamētōis nor-
mamētōis, statim & immotis quibusdam signis, ad
tempestates designandas usos fuisse, in capite il-
lo τοῦ ὄχημαστον, Geminus notaverit; *isidem in*
locis diversa prodata ab eis fuisse, magis illi mirum
videri potuisset, quam Ptolemæo qui, ipsis stellis
fixis motum proprium tribuens, tantum ὅπλον
χερόνον τὰς αὐτὰς φάσις τὰς ὁμονύμους ἥμερας
Canonem suum potuisse reddere professus est.
Hic enim, Hipparchi insistens vestigiis, centum
annis

annis in consequentia signorum per unum gradum stellas provehi censuit : quem *septuaginta annorum* spatio ab illis confici, R. Iosua Iudeus (in tractatu Thalmudico, טהראן dicto) Alzuphi Arabs, Nassir-eddinus Tusinus & Ulug-beigus Persae, multo rectius tradiderunt; ita ut annus earum motus sit minut. $0'.51''.25'''.42'''$. qui item *απογεών*, sive apogaeorum, Solis, Saturni, Iovis, Martis, Veneris & Mercurii, in Tabulis Persicis MSis. (a Georgio Chrysococcâ Graecè conversis) annus motus esse statuitur. Quocunque vero motu Periodico stellarum inerrantium posito, illud consequitur ; labentibus seculis, iisdem in locis easdem siderum *φάσις*, eisque respondentes tempestatum *δημητρίας*, certâ quâdam ratione à prioribus diebus paulatim recedere. Unde & decem illorum Graecorum, è quibus sequens Ephemeris collecta est, Astronomorum tempora libuit hic subjicere : locis quoque ex Ptolemæo appositis, quibus illi Paraplegmata sua adaptârunt.

*De Macedonum &c.**Anthones.*Tem-
pus:Periodi-
ciane.Circa
annūAnte-
christianū*Loca.*

1 Meton &	2 Euctemon	4282	432	Athena, Cyclades, Macedonia, & Thracia: à maximi diei quantitate horarum 14 <i>h</i> usque ad 15.
3 Democritus	Abderitanus.	4284	430	Macedonia & Thracia: ubi maximus dies est horarum 15.
4 Eudoxus	Cnidius.	4348	366	Asia, Sicilia & Italia: à maximi diei quantitate horarum 14 <i>h</i> usque ad 15.
5 Philippus	Medmæus.	4374	340	Peloponnesus, Locris & Phocis: ubi maximus dies est horarum 14 <i>h</i> .
6 Calippus	Cyzicenus.	4384	330	Hellespontus: à maximi diei quantitate horarum 14 <i>h</i> usque ad 15.
7 Conon	Samius.	4444	270	Italia & Sicilia: à maximi diei quantitate horarum 14 <i>h</i> usq; ad 15.
8 Dositheus	Colonensis.	4514	200	Coloni, prope Athenas, ubi maximus dies est horarum 14 <i>h</i> .
9 Hipparchus	Bithynus.	4584	130	Bithynia: ubi maximus dies est horarū 15.
			10 Metro-	

10 Metrodo- 4634 80 Italia & Sicilia : à
dorus Sce- maximi diei quantitate
p̄sus. horarū 14½ usq; ad 15.

Nobis verò, ad quos integra horum Parapegmata non pervenerunt, alia adhuc difficultas sup̄erest; quod qui reliquias eorum nobis cons̄ervarunt, Geminus & Ptolemaeus, ad diversos dies eorundem non locorum modis & temporum sed etiam hominum observationes retulerunt. Cujusmodi error, in variis annorum cœlestium formis ad unum aliquem annum modum transferendis, facilimè potuit obrepere. Ut enim Metonis & Calippi menses cœlestes Geminus; ita Alexandrinorum suorum menses civiles, reliquorum omnium Parapegmatum communem mensuram, Ptolemaeus constituit.

Et sapius quidem in eundem diem Julianum Gemini & Ptolemai notationes coincidere animadvertisimus. quod argumento est, ex male à nobis constituto mensium cœlestium apud Geminum exordio (de Alexandrinorū enim apud Ptolemaum ad nostros applicatione nullum subsist dubium) differentiam illam nequaquam provenisse. Ita, verbi gratiā, apud utrumque Martii die 7. *Democrito* frigidi flant venti, *Ornithes* appellati, per dies novem. *Calippo*, Septembris 1. *Etesiae* desinunt; & Martii 26. est vērōs *Avīperds*. *Endoxo*, April. 25. Mai. 4. & Decemb. 9. est vērōs. *Dosithos*, Octob. 29. & *Euclēmoni*, Novemb. 10. *χειμᾶς*. Non raro tamen unius diei discrimen cernitur. Inde *Euclēmoni*, Septembris die 15. apud Ptolemaum, 16 apud Ge-

mīnum

minum, est Autumni principium: & apud illum Januarii 6. die, apud hunc 7. Media hyems. Eidem, apud Ptolemæum Martii 4 & 8, apud Geminum 5 & 7 flat frigidus Boreas. *Democrito*, juxta Ptolemaicas rationes, Decembris die 10 Tonitrus, fulgura, aqua, ventus; Januarii 4 Auster flat ut plurimum; Februarii 6. Zephyrus incipit flare, & 24 Varii sunt dies, qui Halcyonii appellantur; Iunii 3 Aqua existit, & 22 Significare solet: quæ singula Gemini Canon in dies sequentes conjicit.

Aliquando hic & bidui occurrit differentia. *Eucteponi* enim, apud Ptolemæum Martii die 13, apud Geminum 15 Ornithiæ flare incipiunt, & Milvus apparet. *Endoxo* juxta Ptolemæum Februarii die 3 Serenitas est, quandoque etiam flat Zephyrus; Martii 8. Milvus apparet; Iulii 25 Auster flat; Septembris 4. Pluvia, tonitus, ventus existit: quæ in Gemini tabulâ. Februarii die 5. Martii 10. Iulii 27. & Septembris 6. consignata leguntur. Sed & ipsi nos, in Ephemeridis nostræ tractatione, priusquam lineis ductis dierum numeros ab invicem discrevissemus, usu comperimus, in phasibus & ἀπομασίαις excerptis, uno aliquoties & (ubi dies hisce vacuus intercurrebat) duobus aliquando diebus errorem à nobis fuisse admissum, adeò proclivis lapsus est in numerorum & notarum appositarum rectâ accommodatione: ad primorum scriptorum αβλαψίαι posteriorum librariorum præsertim accidente negligentiâ. Quod prudenti Lectori astimandum ex ipsius Ephemeridis inspectione relinquimus:

quimus : cui ne quid deesset , etiam ex Aëtii Tetrabiblo (serm. III. cap. 164.) recentius Parapagma interserere libuit ; qui circa annum Christi CCCL . Amidæ in Mesopotamiâ claruit , in illo videlicet climate , cuius medius parallelus diem maximum habet horarum 14 $\frac{1}{2}$.

EPHEMERIS

EPHEMERIS

Anni Macedonici & Asiani, cum Iuliano collati: addito etiam Stellarum inerrantium ortu & occasu, ac temperatum presagio; ex veterum Astronomorum, que Asiam, Thraciam, Macedoniam & Græciam spectabant, Parapegmatum reliquiis.

L D I U S Macedonicus, dierum 30. Sol in Libra.

1	A	Naufragia.	Sept.	
2	B	Sev̄tēg. isau- μένε.	Eudoxo, significat. Ptolem. Aētio Aequinoctium autumnale: & est ma- xima aeris turbatio trib. dieb. anted.	24
3	C	τριή̄n isauμένε.	Eulētemoni, significat. Democrito, Pluvia & ven- torum turbatio. Ptol.	25
4	D	τετραρτη̄n isau- μένε.	Eulētemoni, Philippo, & Cononi, significat. Ptol. Eulētemoni, Aequinoctium autumnale, & significat. Calippo, Aries incipit occidere. Aequinoctium autumnale.	26
5	E	πέμπτη̄n isau- μένε.	Hipparcho, significat. Ptol. Philippo, Calippo, Dositheo, Cononi, & Democri- to, Capella matutinò exoritur. Plin.	27
6	F	εκτη̄n isauμένε.	Eisdem, Hœdi exoriuntur. Plin. Hipparcho, Aufer vel Zephyrus. Eudoxo & Eu- lētemoni, significat. Ptol. Eulētemoni, Hœdi vespertinò oriuntur. Tempe- stas est.	28
7	G	εβδόμη̄n isau- μένε.	Eudoxo, Capra vesperi oritur.	29
8	A	ογδόη̄n isauμένε.	Calippo, Tempestas est, & aeris intempesies. Eu- lētemoni & Philippo, Pluvia. Ptol. Eulētemoni, vespertinæ apparent Pleiades Calip- po, Virgo cessit oriri.	30
9	B	εννιη̄n isau- μένε.	Attice Corona exoritur manè. Plin. Eulētemoni, Tempestas est. Ptol.	31
10	C	δεκάτη̄.	Asie Heniochus occidit matutinò. Plin. Eulētemoni, Corona oritur. Tempestas est.	32
11	D	πρώτη̄ δε- κάτη̄.	Eudoxo, Pluvia & ventus inconstans. Dositheo, sig- nificat. Ptol. Eudoxo, Pleiades oriuntur.	33
12	E	δευτέρᾱ δε- κάτη̄.	Democrito, Tempestas est. Sementis tempus. Ptol.	34

EPHEMERIS.

13 F	$\tau\mu\tau\eta\ \delta\eta\ \delta\tau\ \tau\sigma\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , [Spica] manè oritur. <i>Aëtio</i> Corona manè oritur; & est vehemens aëris mutatio.	6
14 G	$\tau\eta\tau\eta\tau\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Hipparcho</i> , Auster Ptol. <i>Aëtio</i> , Hœdi vesperie oriuntur.	7
15 A	$\pi\mu\pi\tau\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , Scorpius vespertii incipit occidere: & tempestas insuper oritur, & ventus fatus magnus.	8
16 B	$\iota\kappa\tau\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , significat. <i>Hipparcho</i> , Subsolanus. Ptol.	9
17 C	$\iota\beta\delta\delta\mu\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$		10
18 D	$\delta\gamma\delta\eta\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Dositheo</i> & <i>Eudoxo</i> , significat. Ptol.	11
19 E	$\iota\eta\eta\eta\tau\eta\ \delta\eta\ \delta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$		12
20 F	<i>Eius</i> .	<i>Dositheo</i> , Ventus inconstans. <i>Calippo</i> , significat. Ptol. <i>Eudoxo</i> , Scorpius vespertii occidit. <i>Capra</i> [manè] occidit. <i>Calippo</i> , Chelæ incipiunt oriri. Significat.	13
21 G	$\iota\pi\eta\eta\tau\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , significatio. Ptol.	14
22 A	$\iota\pi\eta\eta\tau\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , Boreæ & austri spirant.	15
23 B	$\delta\gamma\delta\eta\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , Ventorum mutationes. Tonitrua. Ptol.	16
24 C	$\iota\zeta\delta\mu\eta\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Hipparcho</i> , Auster vel Boreas. Ptol. <i>Aëtio</i> , Hyades vespere oriuntur: & magna sit aëris turbatio.	17
25 D	$\iota\kappa\tau\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , Hyades vespere oriuntur.	18
26 E	$\pi\mu\pi\tau\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Dositheo</i> , significatio. Ptol.	19
27 F	$\tau\eta\delta\eta\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$		20
28 G	$\tau\pi\eta\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$		21
29 A	$\delta\delta\eta\eta\eta\phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Aëtio</i> , maxima aëris turbatio.	22
30 B	$\pi\mu\pi\eta\ \phi\eta\eta\eta\eta\ \tau\eta\eta\tau\eta.$	<i>Eudoxo</i> , significat. Ptol. τοι, ή πλανῆς. <i>Aëtio</i> , oriente Sole Pleiades occidunt.	23

EPHEMERIS.

II. APELLÆ U S, dierum 30. Sol in Scorpio.

1 C	Nepentia.	<i>Calippo</i> , Significat. <i>Eulemoni</i> & <i>Calippo</i> , Varius aëris. In mari, tempestas magna. <i>Ptol.</i>	24
.	.	<i>Calippo</i> , Tauri cauda occidit. Significat.	
2 D	σευτηραὶ μέρε.	<i>Eudoxo</i> , Boreas & auster spirant.	25
3 E	τοίτην ισαγόν.	<i>Eulemoni</i> , Magna per mare tempestas.	26
4 F	τετάρτην ισαγόν.		27
5 G	πέμπτην ισαγόν.		28
6 A	εκτηνισμένη.	<i>Dositheo</i> , Tempestas est. <i>Democrito</i> , Frigus vel pruina. <i>Hipparcho</i> , Auster continuus. <i>Ptol.</i>	29
		<i>Dositheo</i> , Tempestas est.	
7 B	εβδόμην ισαγόν.	<i>Eulemoni</i> & <i>Philippo</i> , Vetus magnus flat. <i>Ptol.</i> <i>Democrito</i> , Pleiades matutinò occidunt. Veneti hyberni plerumque, & frigora & pruina. Solet audiri flatus. Folia abjicere maximè incipiunt arbores. <i>Calippo</i> , Scorpiorum frons oritur, cum ventis.	30
8 C	ογδόνισμένη.	<i>Calippo</i> & <i>Eulemoni</i> , Venti vehementes, Meteoro, Venti & tempestas. <i>Ptol.</i> <i>Eulemoni</i> , Arcturus vesperi occidit; magniè spirant venti.	31
9 D	εννατηνισμένη.	<i>Cononi</i> & <i>Eudoxo</i> , Intemperies ventorum. <i>Ptol.</i> Nov.	1
10 E	δεκάτη.	<i>Caippo</i> , Intemperies aëris. <i>Hipparcho</i> , Auster vel Boreas frigidus. <i>Ptol.</i>	2
11 F	πρωτηνομή δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Boreas, vel auster. <i>Meteoro</i> , Intemperies aëris. <i>Eulemoni</i> , & <i>Philippo</i> , & <i>Hipparcho</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Arcturus acronychus [manè] occidit; & significat, & ventus spirat.	3
12 G	δευτηνομή δεκάτη.	<i>Calippo</i> , Pluvia. <i>Eulemoni</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	4
		<i>Calippo</i> , Tauri caput [manè] occidit. Pluviae.	
13 A	τριτηνομή δεκάτη.	<i>Eulemoni</i> , Lyra manè oritur: & tempestas est, cum pluvia.	5
14 B	τεταρτηνομή δεκάτη.	<i>Dositheo</i> , Tempestas. <i>Ptol.</i> <i>Aëlio</i> , Pleiades manè occidunt, & incipit aës sedari.	6
15 C	πέμπτηνομή δεκάτη.	<i>Hipparcho</i> , Argestes (seu torus) frigidus. <i>Ptol.</i>	7
		<i>Eudoxo</i> , Orion vesperi incipit oriri.	
16 D	εκτηνομή δεκάτη.	<i>Democru</i> , Lyra oritur una cum Sole ascente: & aës fit tempestuosus plerumque.	8

EPHEMERIS.

16	D	<i>εατη οὐδὶ δικάζεται</i>	<i>Democrito</i> , Lyra oritur unā cum Sole ascenden- te; & aer fit tempestuosus plerumque.	8
17	E	<i>εἰδόμην όπι δέ τι γέτη</i>	<i>Metrodoro</i> , Tempesta est, & procella. <i>Eulemone</i> , <i>Pluviae & tempesta</i> . <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , <i>Pluvia</i> est.	9
18	F	<i>ογδόν οὖτι δι- γέτη</i>	<i>Pbilippo & Eulemoni</i> , Tempesta & procella. <i>Hipparcho</i> , Boreas vel austro frigidus, & plu- via. <i>Ptol.</i> <i>Eulemoni</i> , Pleiades occidunt, & significant. Et Orion incipit cū mediante mensi tūm desinenti tempestatem excitare.	10
19	G	<i>εγγάτη οὖτι δι- γέτη</i>	<i>Hipparcho</i> , Hyemis initium. <i>Metrodoro</i> , & <i>Ca- lippo</i> , & <i>Cononi</i> , Significatio. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Splendida in Scorpio stella oritur, significat: & Pleiades occidunt apparenter. <i>Aetio</i> Lyra manē oritur.	11
20	A	<i>Εις ἀρι-</i>	<i>Eulemoni & Dositheo</i> , Tempesta est. <i>Ptol.</i>	12
21	B	<i>εστήτη φίλοντος</i>	<i>Eudoxo</i> , Scorpius incipit oriri manē.	13
22	C	<i>εγγάτη φίλοντος</i>	<i>Eudoxo</i> , Hyemis principium; & Significat. <i>De- mocrito</i> , Tempesta, tūm in terrā tūm in ma- ri. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pleiades manē occidunt; & Orion incipit occidere, & tempesta est.	14
23	D	<i>εγδόν φίλοντος</i>		15
24	E	<i>εγλάτη φίλοντος</i>	<i>Eudoxo</i> , Lyra manē oritur.	16
25	F	<i>εατη φίλοντος</i>		17
26	G	<i>εγιατη φίλοντος</i>		18
27	A	<i>τεταρτη φίλο-</i> <i>ντοντος</i>	<i>Eudoxo</i> . Hybernus celi status. <i>Ptol.</i>	19
28	B	<i>τελτη φίλοντος</i>	<i>Eudoxo</i> , Boreas frigidus. <i>Ptol.</i>	20
29	C	<i>σευτηρα φίλο-</i> <i>ντοντος</i>	<i>Eulemoni & Dositheo</i> , Tempesta & pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Aetio</i> , Hyades manē occidunt.	21
30	D	<i>τριτη φίλοντος</i> <i>τοτος</i>	<i>Eudoxo</i> , Tempesta vehemens. <i>Ptol.</i> <i>Eulemoni</i> , Hyades occidunt, atque insuper plu- vias. <i>Aetio</i> , Turbatio fit circa aërem.	22

EPHEMERIS.

III. AVDYNÆUS, dierum 31. Sol in Sagittario.

1	E	Neunvia.	Hipparcho, Auster frequens. Eudoxo & Conon, Hybernus aër. Calippo, Pluvia. Ptol. Calippo, Tauri cornua occidunt; & pluvia.	23
2	F	d'euτέρα iσz- μένη.	Eudoxo, Hyades occidunt; & magna est tempe- stas.	24
3	G	τρίτη iσaμένη.		25
4	A	τετάρτη iσaμένη.		26
5	B	πέμπτη iσz- μένη.	Eudoxo, Intemperies aëris. Dositheo, Signifi- catio. Democrito, Cælum turbidum & mare urplurimum. Ptol. Aetio, Orion oritur; & Corona occidit.	27
6	C	ξtēτη iσaμένη.		28
7	D	ιδέσθη iσaμένη.		29
8	E	γyδόν iσaμένη.	Cononi, Tempestas est. Ptol.	30
9	F	εντέτη iσaμέ- νη.	Eulemoni, & Eudoxo, & Calippo, Tempestas. Dec. Ptol. Aetio Canis manè occidit.	1
10	G	Δεκάτη.	Metrodoro, Hybernus status. Eulemoni, & Phi- loni (f. Philippo) & Calippo, Ventorum in- temperies. Ptol. Eulemoni, Canis occidit; & fit tempestas. Calippo, Sagittarius incipit o- riri, & Orion occidere apparet. Tempe- stas est.	2
11	A	τρίτη οtη: δέ- κατη.	Cononi, Tempestas est. Ptol. Eudoxo, Orion manè occidit.	3
12	B	δευτέρα δεκά- τη.	Eulemoni & Eudoxo, Tempestas. Ptol.	4
13	C	τρίτη δεκά- τη.	Dositheo & Democrito, Tempestas. Ptol. Eule- moni, Scorpii aculeus oritur.	5
14	D	τετάρτη δεκά- τη.	Eudoxo & Dositheo, Hybernus aër. Ptol.	6
15	E	πέμπτη δεκά- τη.	Hipparcho, Boreas assiduus. Eudoxo, Pluvia. Ptol. Eudoxo, Canis manè occidit: tempe- stas est.	7
16	F	εκτη δεκά- τη.	Eulemoni, & Eudoxo, & Calippo, Hybernus aër & pluvia. Ptol.	8
17	G	ιδέσθη δεκά- τη.	Eulemoni, & Eudoxo, & Calippo, Hybernus aër & pluvia. Ptol. Eudoxo, Pluvia.	9

EPHEMERIS.

18 A	<i>ἰγδὸν ὅπει δέ-</i> <i>κατη.</i>	<i>Metrodoro, & Euclaeon, & Calippo, Hybernus 10 status. Democrito, Tonitus, fulgura, aqua, venti. Ptol. Euclaeon, Aquila oritur; flat Auster. Aetio, Hædi manè occidunt.</i>	
19 B	<i>ἐνατὴ ὅπει δέ-</i> <i>κατη.</i>	<i>Calippo, Auster; & significatio. Eudoxo, Hy- bernus aër. Ptol. Democrito, Aquila oritur simil cum Sole; & significare solet tonitru & fulgur, cum aquâ, aut vento, aut urroque ut plurimum. Eudoxo, Canis vesperi oritur. Calippo, Gemini transeunt occidentes; fit pluvia. Aetio, Capra manè occidit</i>	11
20 C	<i>Eiags.</i>	<i>Aetio, perturbatio aëris fit.</i>	12
21 D	<i>ἴνδηριτη φθι-</i> <i>νορτο.</i>	<i>Hipparcho, Auster multus vel Boreas. Ptol.</i>	13
22 E	<i>δεκάτη φθινο-</i> <i>το.</i>	<i>Eudoxo, Tempestas est. Ptol. Euclaeon, [Ca- pra] occidit.</i>	14
23 F	<i>ἴννατη φθινο-</i> <i>το.</i>		15
24 G	<i>ἴγδην φθινο-</i> <i>το.</i>	<i>Eudoxo, Scorpius manè oritur; & est tempe- stas.</i>	16
25 A	<i>ἴεδομη φθινο-</i> <i>το.</i>		17
26 B	<i>ἴκτη φθινο.</i>	<i>Hipparcho, Auster. Ptol. Eudoxo, Capra manè occidit.</i>	18
27 C	<i>ἴευπτη φθινο.</i>	<i>Eudoxo & Dositheo, Africus vel Auster. Ptol.</i>	19
28 D	<i>τελαῖη φθινο.</i>	<i>Eudoxo, Hybernus aër. Ptol.</i>	20
29 E	<i>τρίτη φθινο.</i>	<i>Eudoxo, Aquila manè oritur.</i>	21
30 F	<i>σδοτερη φθι-</i> <i>νορτο.</i>		22
31 G	<i>πρώτη φθινο-</i> <i>το.</i>	<i>Aetio, Solstitium hybernum.</i>	23

EPHEMERIS.

IV. PERITIUS, dierum 30. Sol in Capricorno.		
1 A	Nupuria,	Hipparcho & Metoni, Significat. Ptol. Cbalda- is, Brumale solstitium est. Columnel. 24
2 B	Seutepa isau- muva.	Cosoni, & Metoni, & Calippo, Tempestas. Me- todore, Significationis intemperies. Ptol. Eulemoni, Solstitium brumale. Significat Calippo, Sagittarius desinit oriri. Solstitium brumale. Tempestas est. 25
3	τείτη isauμένη.	Eudoxo, & Metrodoro, Hyemalis aër. Hipparcho, Tempestas vespertina. Ptol. Eulemoni, Del- phinus oritur. Tempestas est. 26
4 D	τετάρτη isau- μένη.	Eudoxo, Significat. Democrito, Tempestas. Ptol. 27
5 E	τέμποτη isauμένη	Eudoxo, Solstitium brumale. Tempestas est. 28
6 F	έκτη isauμένη.	Eulemoni, & Philippo, & Democrito, Signifi- cat. Ptol. 29
7 G	έβδομη isau- μένη.	Eulemoni, Significat. Ptol. Aetio & finitimus regionibus Aquila vesperi occidit. Plin. 30
8 A	όγδοη isauμένη.	Eulemoni, Aquila vesperi occidit; fitque tem- pestas. 31
9 B	έναρτη isauμένη.	
10 C	Διεγέτη.	Dosibeo, Significat. Ptol. Eudoxo, Corona ve- speri occidit. Januar. 1
11 D	τριήτη δέ τη δεκάτη.	
12 E	Seutepa δέ τη δεκάτη.	Democrito, Auster flat ut plurimum. Ptol. Aetio, Delphinus oritur. 4
13 F	τρίτη δέ τη δεκάτη.	Democrito, Auster flat ut plurimum. Aetio, Aquila vesperi occidit. 5
14 G	τετάρτη δέ τη δεκάτη.	Eulemoni & Philippo, Media hyems Ptol. 6
15 A	πεμπτη δέ τη δεκάτη.	Hipparcho & Eudoxo, Tempestas est. Ptol. Eulemoni, Media hyems. Auster multus flat hybernus per mare. Aetio, turbatio vehemens. 7
16 B	έκτη δέ τη δεκάτη.	Metrodoro, & Eulemoni, & Philippo, & Calip- po, Auster. Ptol. Calippo, Capricornus incipit oriri. Flat auster. 8
17 C	έβδομη δέ τη δεκάτη.	Eudoxo, auster vehemens, & pluvia. Ptol. Eu- lemoni, Auster hybernus per mare. 9
		18 D

EPHEMERIS.

28	D	$\gamma\delta\sigma\delta\eta\delta\pi\alpha\tau\eta$.		10
19	E	$\epsilon\nu\alpha\tau\eta\delta\eta\delta\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Endoxo & Desibeo</i> , Auster cum tempestate. <i>Hipparcho</i> , Ventorum intemperies. <i>Ptol.</i> [Eu- temoni] vesperi occidit Perseus, & spirat au- ster.	11
20	F	$\epsilon\kappa\alpha\delta\cdot$		12
21	G	$\delta\pi\alpha\gamma\theta\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.		13
22	A	$\iota\nu\alpha\tau\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Hipparcho</i> , Auster vel Boreas, Tempestas est. <i>Ptol.</i>	14
23	B	$\gamma\delta\sigma\delta\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.		15
24	C	$\iota\delta\delta\sigma\mu\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Hipparcho</i> , Subsolanus spirat. <i>Ptol.</i>	16
25	D	$\epsilon\kappa\tau\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.		17
26	E	$\tau\epsilon\mu\pi\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Eulemoni & Philippo</i> , Tempestas. <i>Metrodoro</i> , Inconstantia aëris. <i>Ptol.</i>	18
27	F	$\tau\epsilon\alpha\pi\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Eulemoni</i> , Tempestas. <i>Ptol.</i>	19
28	G	$\tau\epsilon\pi\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Calippo</i> , Tempestas, pluvia. <i>Hipparcho</i> , Boreas flat. <i>Eulemoni & Democrito</i> , pluit. <i>Ptol.</i> <i>Eulemoni</i> , Delphinus vespertinus occidit. <i>Ca- lippo</i> , Cancer occidit. Tempestas est.	20
29	A	$\sigma\epsilon\tau\pi\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Eudoxo</i> , Hyems media. <i>Ptol.</i>	21
30	B	$\pi\pi\omega\tau\eta\phi\pi\alpha\tau\eta$.	<i>Aetio</i> , Motus aëris. <i>Tol</i> , Tri- ples.	22

EPHEMERIS.

V. DYSTRUS, dierum 30. Sol in Aquario.

1	C	Nepuria.	Hipparcho, Significatio. Ptol.	23
2	D	Sevteg. istu- mēn.	Calippo & Euclēmoni, pluit. Democrito, Media hyems. Ptol. Calippo, Leo incipit occidere. Democrito, Tem- pestas.	24
3	E	Tētān iṣaqēn.	Hipparcho, Subsolanus flat. Ptol. Aētio, Lucida stella in Leone occidit.	25
4	F	Tētāpti iṣa- mēn.	Metrodoro, Pluvia. Dositheo, Tempestas. Ptol. Eudoxo, Delphinus vesperi occidit.	26
5	G	Tēmētēn iṣaqēn.		27
6	A	ekth̄ iṣaqēn.	Aētio, Delphin vesperi occidit.	28
7	B	ēgōun iṣaqē- n.	Hipparcho, Auster vel Cauri. Ptol. Aētio, Lyra vesperi occidit.	29
8	C	īyōn iṣaqēn.		30
9	D	ēvātēn iṣaqēn.	Eudoxo, Pluvia. Ptol.	31
10	E	Δεκτη.		Feb. 1.
11	F	περίθν oti ο.- χατ.	Eudoxo, Lyra vesperi occidit : existit pluvia.	2
12	G	δευτέρα oti δεκάτη.	Eudoxo, Serenitas: quandoque verò flat & Ze- phyrus. Ptol.	3
13	A	τρίτη δὲ δεκάτη.		4
14	B	τετάρτη oti δεκάτη.	Eudoxo, Serenitas: quandoque etiam flat Ze- phyrus.	5
15	C	πέμπτη δὲ δεκάτη.	Democrito, Zephyrus incipit flare. Ptol. Aētio, Zephyrus spirat.	6
16	D	εκτη δὲ δεκά- τη.	Eudoxo, Veris principium. Zephyrus incipit flare : & interdum tempestas est. Ptol. Democrito, Zephyrus incipit flare : & manet per dies 43. à Tropis.	7
17	E	ēgōun δὲ δε- κάτη.	Eudoxo, Pluvia. Hipparcho, & Calippo, & Me- trodoro, Zephyrus flare incipit. Ptol. Euclēmoni , Zephyrus flat. Calippo, Aquarius medius oritur: flat Zephyrus.	8
18	F	πρόδιον oti δε- κάτη.	Metrodoro, Veris initium: & Zephyrus flare in- cipit. Ptol.	9
19	G	έπατη δὲ δεκάτη.		10

EPHEMERIS.

20	A	Eίνεται.	<i>Eudoxo, Zephyri flant. Hipparcho, Veris principium. Calippo & Metrodoro, Tempestas. Ptol.</i>	11
21	B	δέκατη φθίνοντος.	<i>Hipparcho, Boreas vel Subsolanus flat. Ptol.</i>	12
22	C	εννάτη φθίνοντος.		13
23	D	όγδοη φθίνοντος.		14
24	E	εξάτη φθίνοντος.	<i>Hipparcho, Auster flat. Euētemoni, & Pbilippo, & Desubeo, Tempestas. Ptol.</i>	15
25	F	εκτη φθίνεται.	<i>Euētemoni, [Sagitta] vesperi occidit : & magna est tempestas.</i>	16
26	G	τέμπητη φθίνοντος.		17
27	A	τελείη φθίνοντος.		18
28	B	τριτη φθίνοντος.	<i>Hipparcho, Boreas frigidus flat. Ptol.</i>	19
29	C	δέκτης φθίνοντος.		20
30	D	τριάτη φθίνοντος, ή Τριακούστης.		21

EPHEMERIS.

VI. XANTHICUS, dierum 31. Sol in Piscibns.

1	E	Nepunia.	Hipparcho & Euclemoni, Ornithiæ incipiunt flare, frigidi: & tempus est ut Hirundo apparet. Ptol. Aetio, Malus navis vesperi occidit; & est turbatio aëris magna.	22
2	F	Seutepa isau- muera.	Philippo & Calippo, Hirundo apparet; & ventus aëris est status. Cononi, Boreæ incipiunt flare, frigidi. Eudoxo, Pluvia cum Chelidonii: & per quatuor dies spirant Boreæ, Ornithiæ vocati. Ptol. Hirundinem apparet tempus est: & spirant Ornithiæ. Calippo, Leo occidit, & Hirundo apparet. Significat.	23
3	G	τρίτη isauμένη.	Hipparcho, Boreæ frigidi Metrodoro, Hirundo apparet, & significat. Democrito, Varii dies, qui Halcyonii appellantur. Ptol.	24
4	A	τετάρτη- μερο.	Dosubeo, Tempestas. Ptol. Democrito, Varii sunt dies, qui Halcyonii appellantur. Eudoxo, Arcturus vesperi oritur, & existit pluvia, [& Hirundo apparet:] & per sequentes dies 30. Boreæ spirant, & maximè illi, qui Proornithiæ vocantur. Aetio, Arcturus vesperi oritur.	25
5	B	πέμπτη isauμένη.	Aetio, Hirundines volunt, & apparent.	26
6	C	επτά η isauμένη.		27
7	D	οκτώμη isauμένη.	* In anno intercalari.	28
8	E	έγδην isauμένη.	Hipparcho, Boreas vel Auster frigidus fiat. Mar. * Ptol.	29
9	F	ενήδην isauμένη.	Hipparcho, Boreas frigidus fiat. Ptol.	3
10	G	επτάθη.		2
11	A	πρώτη δεκάτη.	Euclemoni, Boreas frigidus fiat. Ptol.	4
12	B	δευτέρη δεκά-	Euclemoni, Arcturus vesperi oritur, & Vindemiator fit apparens: Hat frigidus Boreas.	5
	C	τρίτη δεκάτη.		4
13	D	τετάρτη δεκά-		
	E	δεκάτη δεκάτη.	Democrito, venti frigidi: Ornithiæ per dies novem. (Ptol.) Democrito, frigidus sunt venti, qui Ornithiæ vocantur, per dies maximè novem. Euclemoni, Equus manè occidit: & frigidus fiat Boreas.	6
14	F	τετάρτη δεκά-		6
	G	δεκάτη δεκάτη.		
15	E	πέμπτη δεκά-	Aquilonius Piscis exortitur. Plin. Eudoxo, Hirudo & milvus apparet: & significat. Metrodoro, & Euclemoni, & Philippo. Boreas frigidus fiat. Hipparcho, Versus initii. Ptol.	8
	F	δεκάτη δεκάτη.		7

EPHEMERIS.

16 F	<i>εἰκτη ὥρη δεκάτη τῇ.</i>	In Atticā Milvus apparet observatur. <i>Plin.</i> 9 8	
		<i>Metrodoro, & Euclēmoni</i> , Boreas flat. <i>Dositheo</i> , Milvus apparet incipit. <i>Hipparcho</i> , Auster multus. <i>Ptol.</i>	
17 G	<i>εἶσοιν ὥρη δεκάτη τῇ.</i>	<i>Calippo</i> , Boreas frigidus flat. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Tempelis exsilit; & Milvus apparet. <i>Calippo</i> , Australis Piscis exoritur; definit Boreas.	10 9
18 A	<i>πρώτη ὥρη δεκάτη.</i>		11 10
19 B	<i>εντάτη ὥρη δεκάτη.</i>	<i>Calippo</i> , Boreas moderatus flat. <i>Ptol.</i>	12 11
20 C	<i>Εἰκότη.</i>	<i>Euclēmoni</i> , & <i>Philippo</i> , Ornithizē incipiunt. Hare, & rēpus est ut Milvus apparet. <i>Ptol.</i>	13 12
21 D	<i>εὐδέκατη φετινή πρῶτη.</i>	<i>Euclēmoni</i> , Boreas spirat. <i>Dositheo</i> , Ornithizē spirare incipiunt. <i>Hipparcho</i> , Boreas vel Caurus. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Corona vespere oritur; Ornithizē spirare incipiunt.	14 13
22 E	<i>δεκάτη φετινή τρίτη.</i>	<i>Euclēmoni</i> , Boreas frigidus flat. <i>Ptol.</i> <i>Euclēmoni</i> , Milvus apparet; Ornithizē spirant usque ad æquinoctium.	15 14
23 F	<i>επτάτη φετινή τέττατη.</i>		16 15
24 G	<i>πρώτη φετινή τρίτη.</i>	<i>Calippo</i> , Boreas flat, & Milvus apparet. <i>Ptol.</i>	17 16
25 A	<i>εβδομάτη φετινή.</i>	<i>Democrito</i> , Tempelis, ventus frigidus. <i>Ptol.</i>	18 17
26 B	<i>εκτη φετινή πρώτη.</i>	<i>Hipparcho</i> , Boreas flat. <i>Ptol.</i> <i>Aetio</i> , Equus manè oritur.	19 18
27 C	<i>τέτατη φετινή τέττατη.</i>		20 19
28 D	<i>τετάρτη φετινή τρίτη.</i>	<i>Eudoxo</i> , Milvus apparet; & Boreas flat. <i>Ptol.</i>	21 20
29 E	<i>τεττη φετινή τέττατη.</i>	<i>Euclēmoni</i> , Scorpī primæ stellæ occidunt; flat frigidus Boreas.	22 21
30 F	<i>σόλις φετινή τέττατη.</i>	<i>Hipparcho</i> , Pluvia <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Piscium Borealis oriti definit: Milvus apparet, Boreas flat. <i>Aetio</i> , Æquinoctium vernum est, & maxima aëris turbatio.	23 22
31 G	<i>πέμπτη φετινή τέττατη.</i>	<i>Philippo</i> , & <i>Calippo</i> , & <i>Euclēmoni</i> , Pluvia vel lenis imber. <i>Hipparcho</i> , Significatio. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Vinculum Pictum oritur; fit Æquinoctium vernum, & pluvia minutula; magna sit tempestas, significat.	24 23

EPHEMERIS.

VII. ARTEMISIUS, dierum 31. Sol in Ariete.

1	A	Nupenīa.	Cononi & Metoni, Aequinoctium. Endoxo, Boreas flat. Ptol.	25	24
2	B	δευτέρα ισα-	Calippo, Pluvia vel nix. Ptol. Calippo, Arietis incipit oriri : existit pluvia aut nix.	26	25
3	C	τέταρτη ισα-	Metoni, & Calippo, & Endoxo. Pluvia. Euclemoni & Democrito, Significat. Ptol.	27	26
4	D	τετάρτη ισα-	Dosibeo & Metoni. Pluvia. Ptol.	28	27
5	E	τέμνοσθι ισα-	Endoxo, Aequinoctium : fit pluvia.	29	28
6	F	ἔκτη ισα-	Cononi, Significat. Endoxo, fit pluvia. Ptol.	30	29
7	G	ἴβιδόμη ισα-		31	30
8	A	όγδοη ισα-	Aetio, Pleiades ineunte nocte apparent.	Apr.	31
				1	
9	B	οὐρανήτη ισα-	Euclemoni, Pleiades vesperi occultantur.	2	Apr.
		γν.			1
10	C	Δεκατη.	Pleiades in Atticā vesperi occultantur. Plin.	3	2
11	D	πρώτη ὅτι δι-	Pleiades in Bœotia vesperi occultantur. Plin.	4	3
		χρήτη.			
12	E	δευτέρη ὅτι	Pleiades Chaldaea vesperi occultantur. Plin.	5	4
		διεγέτη.	Hipparcho, Auster & ventorum turbines. Ptol. Endoxo, Pleiades vesperi occidunt, & Orion incipit occidere. A vespertino occasu Orionis pluvia existit. Democrito, Pleiades occultantur simul cum sole ascidente, & invisibles sunt per noctes 40.		
13	F	τέταρτη ὅτι δεκατη.	Hipparcho & Dosibeo, Significat. Ptol.	6	5
14	G	τεταρτη ὅτι δεκατη.		7	6
15	A	πέμπτη ὅτι δεκατη.	Endoxo, Pluvia. Ptol.	8	7
16	B	ἔκτη ὅτι δεκα-		9	8
		τη.			
17	C	ἴβιδόμη ὅτι δι-	Euclemoni & Philippo, Ventorum intemperies. Ptol.	10	9
		χρήτη.			
18	D	ογδόη ὅτι δι-	Endoxo, Zephyrus & cum leni imbre intemperies. Ptol.	11	10
		χρήτη.			
19	E	ογδόη ὅτι δι-		12	11
		χρήτη.			

EPHEMERIS.

20	I	Eisadis.	<i>Dofibes, Pluvia. Ptol. Endoxo, Hyades vespere occidunt.</i>	13	12
21	G	ἰδεκάτη φύροντος.		14	13
22	A	Σεξάτη φύροντος.	<i>Eudoxo & Euclaeon, Pluvia et grando. Ptol. Euclaeon, Hyades occultantur: & grando post existit, & fiat Zephyrus. Calippo, Libra incipit occidere: copiosa exsilit & grando.</i>	15	14
23	B	τριτή φύροντος.	<i>Hyades Atticae occidunt vespere. Plin. Metrodoro & Calippo, Grando, Euclaeon, & Philippo, Zephyrus. Ptol.</i>	16	15
24	C	όγδοη φύροντος.	<i>Cononi, Grando vel Zephyrus. Endoxo, Pluvia. Ptol.</i>	17	16
25	D	έβδομη φύροντος.		18	17
26	E	έκτη φύροντος.	<i>Eudoxo, Lyra vespere oritur, Aetio, Pleiades vespere occultantur.</i>	19	18
27	F	τριμήνη φύροντος.	<i>Affyrius Hyades occidunt vespere. Plin.</i>	20	19
28	G	τετάρτη φύροντος.	<i>Hipparcho, Auster & Aparctias frigidus. Ptol. Aetio, Pleiades cum ortu Solis oriuntur: & est maxima circa aetem turbatio.</i>	21	20
29	A	τείτη φύροντος.	<i>Eudoxo, Pluvia. Ptol.</i>	22	21
30	B	τευτη φύροντος.		23	22
31	C	πέμπτη φύροντος.	<i>Metrodoro & Calippo, quandoque grando. Democrito, Significat. Ptol. Endoxo, Orion vespere occidit: fit pluvia. Calippo, Aries definit oriri: fit pluvia, plurimum autem & grando.</i>	24	23

EPHEMERIS.

VIII. DÆSIUS, dierum 30. Sol in Taurō.

1	D	Naufragia.	<i>Eudoxo</i> , Stillans imber. <i>Ptol.</i> <i>Euclemoni</i> , 25 24 Canis occultatur; & grando existit. <i>Lyra</i> oritur. <i>Eudoxo</i> , Canis vesperi occidit; & fit pluvia. <i>Calippo</i> , Tauri cauda oritur: existit humiditas.	
2	E	Seutriq̄a isau- μένη.	<i>Baotie</i> & <i>Attica</i> Canis vesperi occultatur; & Fidicula manè oritur. <i>Plin.</i> <i>Euclemoni</i> & <i>Philippo</i> , Pluvia vel grando. <i>Ptol.</i>	26 25
3	F	τεῖρην ισαύρη.	<i>Metrodoro</i> & <i>Calippo</i> , Humiditas. <i>Ptol.</i> 27 26 <i>Aetio</i> , Orion vesperi occultatur.	
4	G	τετάρτην ισαύ- μένη.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Affyriis</i> , Orion totus absconditur. <i>Plin.</i>	28 27
5	A	τέταρτην ισαύρη.	<i>Eudoxo</i> , Capra manè oritur. <i>Plin.</i>	29 28
6	B	είτην ισαύρη.	<i>Euclemoni</i> & <i>Philippo</i> , Ventorum transquillitas, lenis imber. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pluvia existit.	30 29
7	C	εβδόμην ισαύ- μένη.	<i>Eudoxo</i> , Capra manè oritur. <i>Ptol.</i> Mai. 30 <i>Aetio</i> , Hyades cum Solis ortu oriuntur. 1	
8	D	ογδόνη ισαύρη.	<i>Eudoxo</i> , Capra manè oritur.	2 Mai. 1
9	E	ογδότην ισαύρη.		3 3
10	F	Δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Scorpius manè occidere incipit: & pluvia existit. <i>Aetio</i> , Lyra vesperi oritur, & aer multum alteratur.	4 3
11	G	τριάτην οὖτι δεκάτη.	<i>Dosubeo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	5 4
12	A	Seutriq̄a οὖτι δεκάτη.	<i>Euclemoni</i> , Pleias oritur: Aestatis est initium, & significat. <i>Calippo</i> , Tauri caput oritur: significat. <i>Aetio</i> , Capra manè oritur, & valde alteratur aer.	6 5
13	B	τρίτην οὖτι δε- κάτη.	<i>Aetio</i> , Pleiades manè apparent, & aer scindari incipit.	7 6
14	C	τετάρτην οὖτι δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> & <i>Dosubeo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	8 7
15	D	τέταρτην οὖτι δεκάτη.		9 8
16	E	επτάτην οὖτι δεκά- τη.	<i>Euclemoni</i> & <i>Philippo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	10 9

EPHÉMÉRIS.

17	F ἑβδόμη δέκατη. <i>Dosibeo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	12	10
18	G ογδόη δέκατη. <i>Metodoro</i> , & <i>Eudoxo</i> , & <i>Hipparcho</i> , Si- gnificant. & <i>Aëtias</i> est initium. <i>Ptol.</i>	12	11
19	A ογδόη δέκατη.	13	12
20	B Είρησις. <i>Eudoxo</i> , Scorpius manè occidit.	14	13
21	C δεκάτη φεύγοντος. <i>Eudoxo</i> & <i>Cononi</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , <i>Tellus</i> , Pleiades oriuntur: & significant.	15	14
22	D δεκάτη φύγοντος. <i>Eudoxo</i> & <i>Calippo</i> , Significatio. <i>Ptol.</i> <i>Tellus</i> .	16	15
23	E ογδόη φεύγοντος. <i>Aëtios</i> , hoc vel sequenti die, aër valde alte- <i>Tellus</i> . ratur.	17	16
24	F ἑξήδημη φεύγοντος. <i>Euclæmoni</i> , Aquila vesperi occidit.	18	17
25	G δεκάτη φεύγοντος. <i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Hipparcho</i> , Auster vel Aparctias. <i>Ptol.</i> <i>Aëtios</i> , Hyades manè ap- parent.	19	18
26	A αἱματίη φεύγοντος.	20	19
27	B τελείη φεύγοντος. Canis in <i>Atticâ</i> vesperi occidit. <i>Plini.</i> <i>Tellus</i> . <i>Dosibeo</i> , Auster. <i>Ptol.</i>	21	20
28	C τρίτη φεύγοντος. <i>Aëtios</i> , aërmovetur.	22	21
29	D δευτέρη φεύγοντος.	23	22
30	E πρώτη φεύγοντος. <i>Euclæmoni</i> & <i>Philippo</i> , Significatio, <i>Ptol.</i> <i>Tellus</i> , & <i>Tellus</i> <i>Euclæmoni</i> , Aquila vesperi oritur. <i>axig.</i> <i>Aëtios</i> , Capra vesperi occultatur.	24	23

EPHEMERIS.

IX. PANEMUS, dierum 31. Sol in Geminis.

1	F	Nauimia.	Eulæmoni, & Philippo, & Hipparcho,	25	24
			Significatio. Ptol. Eulæmoni, Arcturus manè occidit; Hyades oriuntur: Significat. Calippo, Taurus definit oriri.		
2	G	Seutéra iṣa- mén.	Calippo & Eulæmoni, Significat. Ptol.	26	25
3	A	τρίτη iṣamén.	Metrodoro & Calippo, Humiditas. Ptol. Calippo, Gemini incipiunt oriri: existit humiditas.	27	26
4	B	τετάρτη iṣa- mén.	Democrito, Pluvia. Ptol.	28	27
5	C	πέμπτη iṣa- mén.	Hipparcho, Auster vel Zephyrus. Ptol.	29	28
6	D	έκτη iṣamén.	Eudoxo, Hyades manè oriuntur.	30	29
7	E	εβδόμη iṣamén.		31	30
8	F	ογδόν iṣamén.	Eudoxo & Desibeo, Humiditas. Ptol. Endoxo, Aquila vesperi oritur.	Iun. 1	31
9	G	κατάτη iṣamén.	Aetio, Aquila vesperi oritur.	2	Iun. 1
10	A	Δεκάτη.	Affyrius Aquila vesperi oritur. Plin. De morito, Aqua existit. Ptol.	3	2
11	B	τρίτη δέκα- τη.	Democrito, Aqua existit.	4	3
12	C	τετάρτη δέκα- τη.		5	4
13	D	πέμπτη δέκα- τη.	Aetio, Arcturus manè occidit.	6	5
14	E	τετάρτη δέκα- τη.	Eudoxo, Arcturus manè occidit.	7	6
15	F	πέμπτη δέκα- τη.		8	7
16	G	έκτη δέκα- τη.	Aetio, Delphinus vesperi oritur.	9	8
17	A	ογδόν δέκα- τη.		10	9
18	B	ογδόν δέκα- τη.		11	10
19	C	ενδέκατη δέκα- τη.	Eudoxo, Delphinus vesperi oritur.	12	11
20	D	Εικάς.		13	12
21	E	ενδέκατη οικονομία.		14	13

EPHEMERIS.

22	F	διεργάτη φύσιον- τΩ.		15	14
23	G	επράτη φύσιον- τΩ.		16	15
24	A	γαδόν φύσιον- τΩ.	Dositheo, Significatio. Ptol.	17	16
25	B	έβδομη φύσιον- τΩ.	Eudemoni, Orionis humerus oritur. EN- doxo, Orion incipit oriri.	18	17
26	C	έκτη φύσιον- τΩ.		19	18
27	D	τέταρτη φύσιον- τΩ.		20	19
28	E	τετάρτη φύ- σιοντος.		21	20
29	F	τέττη φύσιοντος.	Democrito, Significat. Ptol. Aëlio, aer valde alteratur.	22	21
30	A	δευτέρα φύ- σιοντΩ.	Hipparcho, Zephyrus vel Auster flat. Ptol. Democrito, Orion incipit oriri: & signifi- care solet.	23	22
31	B	πρώτη φύσιον- τΩ.		24	23

X. LOVS,

EPHEMERIS.

X. LOUS, dierum 30. Sol in Cancro.

1	B	Nepunia.	Aëtio, Orion manè oriri incipit; Solstitionis aestivum est.	25	24
2	C	Serifeo. isauérn.		26	25
3	D	τρίτη isauérn.	Democrito, Zephyrus flat. Ptol. Calippo, Cancer incipit oriri : Solstitionis aestivum ; & significat.	27	26
4	E	τετάρτη isauérn.	Calippo, & Dositheo, significat. Democrito, Auster, & pluvia: deinde Boreæ Prodomi per dies septem. Ptol.	28	27
5	F	τετάρτη isauérn. Eudoxo,	Significat. Ptol.	29	28
6	G	έκτη isauérn.		30	29
7	A	έβδομη isauérn.		Jul. 1	30
8	B	όγδοη isauérn.		2	Jul. 1
9	C	ένατη isauérn.	Aëtio, Orion totus oritur.	3	2
10	D	Δεκάτη.	Affyrius Zona Orionis exoritur. Plin.	4	3
11	E	πρώτη δι- κατη.	Chaldeis Corona occidit matutino. Attica & Orion totus exoritur. Plin. Metrodoro Caurus. Calippo, Auster. Hipparchos, Auster vel Zephyrus. Ptol. Eudoxo, flat Auster.	5	4
12	F	δευτέρη δι- κατη.		6	5
13	G	τρίτη δι- κατη.	Eudoxo, Orion manè oritur. Euclaeon, Orion totus oritur.	7	6
14	A	τετάρτη δι- κατη.	Meloni, Humiditas. Ptol.	8	7
15	B	πέμπτη δι- κατη.	Euclaeon, & Philippo, Humiditas: & Piodromorum initium. Ptol.	9	8
16	C	έκτη δι- κατη.		10	9
17	D	έβδομη δι- κατη.		11	10
18	E	όγδοη δι- κατη.	Metrodoro, Zephyrus vel Caurus. Ptol. Dositheo, Corona manè incipit occidere.	12	11
19	F	ένατη δι- κατη.	Hipparchos, Ventorum intemperies. Ptol.	13	12
				20	G

EPHEMERIS.

20 G	Eisḡs.	Hipparcho, Boreas spirare incipit. Ptol. Aetio, Procyon manē oriuntur.	14	13
21 A	τερτίη φθινοπώτ.		15	14
22 B	επαύτη φθινοπώτ.	Democrito, Aqua, Procellæ. Ptol.	16	15
23 C	τρίτη φθινοπώτ.	Affyriis Procyon exoritur. Plin. Desitbeo, Humiditas & aestus. Ptol. Aetio, maxima aëris turbatio.	17	16
24 D	τέταρτη φθινοπώτ.	Hipparcho, Etesiæ flare incipiunt. Ptol.	18	17
25 E	επτάτη φθινοπώτ.	Desitbeo, in Ægypto Canis apparer. Aetio, Canis manē oriuntur: & contingit maxi- ma aëris turbatio.	19	18
26 F	πέμπτη φθινοπώτ.		20	19
27 G	τετάρτη φθι- νοπώτ.	Metrodoro, & Euclemoni, & Pbilippo, E- tesiæ spirant: & Oporæ initium. Ptol. Metoni, Casis oritur manē.	21	20
28 A	τρίτη φθινο- πώτ.	Pbilippo, Aëris intemperies: Prodromi spirante. Ptol. Aetio, Aëris movetur.	22	21
29 B	σευτή φθι- νοπώτ.	Attica Aquila matutinō occidit. Plin. Metrodoro & Calippo, Ventosus aëris sta- tus. Euclemoni, Tempestas in mari. Ptol. Euclemoni, Canis oritur. Endoxo, Canis manē oriuntur: & per dies sequentes 55. Etesiæ spirant; è quibus diebus primi quinque vocantur Prodromi. Calippo, Cancer oriri desinit; flatuosus.	23	22
30 C	πρώτη φθινο- πώτ., ii Tḡs.	Endoxo, Etesiæ spirant. Metrodoro & Ca- lippo, Ventosus aëris status. Ptol. Euclemoni, Aquila manē occidit; tempe- stas per mare excitatur.	24	23

EPHEMERIS.

XI. GORRIEUS, dierum 31. Sol in Leone.

1	D	Naufragia.	Eudoxo, Auster. Ptol. Actio, Aquila manè occidit.	25	24
2	E	diutina isquere μήν.	Metastrella de Calippo, Lucida Piscis australis stella manè occidit. Cancri, & Desperito, & Hipparcheo, Auster & australis. Ptol. Calippo, Leo incipit oriri: Auster spirat, & Canis oriens fit conspicuus.	26	25
3	F	εγένητισκηρε.	Eustemoni & Desibeo, Humiditas & austerus. Ptol. Eudoxo, Auster spirat.	27	26
4	G	τεταρτην ισημερ.	Eustemoni, Canis est conspicuus; post fit zetus: Significat.	28	27
5	A	πέμπτην ισημερ.	Eudoxo, Humiditas & Oporis principium. Desibeo, Eclipsi incipiunt. Ptol.	29	28
6	B	εξητησκηρε.	Eudoxo, Eclipsi spirata. Ptol.	30	29
7	C	ζεψην ισημερ.		31	30
8	D	δόγδην ισημερ.	Hipparcheo, Auster. Ptol. Eudoxo, Aquila Aug. manè occidit.	31	31
9	E	εννέατη ισημερ.		3	Aug.
10	F	Δεκάτη.	Eudoxo & Desibeo, Humiditas, & lucida Aquila stella manè occidit. Ptol.	3	2
11	G	τετάρτης Δεκάτη.	Eudoxo, Auster magnus. Ptol.	4	3
12	A	πέμπτης δεκάτη.	Desibeo, Auster; & postea Eclipsi. Ptol. Sestertia.	5	4
13	B	τέττατης δεκάτη.	Eudoxo, Corona occidit.	6	5
14	C	τετάρτη στη δεκάτη.		7	1
15	D	πέμπτης δεκάτη.	Calippo, Leo medius oriens ailes maximè efficit.	8	7
16	E	εκτη δεκάτη.		9	8
17	F	τρισέπτη δεκάτη.	Eustemoni, Ailes maximè sunt.	10	9
18	G	δόγδην δεκάτη.	Eudoxo, Ventus maximus. Hipparcheo, Ventorum perturbatio. Ptol.	11	10
19	A	εννέατη δεκάτη.	Attica Equus oritur vesperi. Plin. Eudoxo, Significat.	12	11

EPHEMERIS.

20 B	Eīōs.	<i>Eūtemanis & Lyra p̄dictit, & plūt, & Ete- hic cessant & Equus oritur.</i>	13	12
21 C	τερδεγίτης οὐ- ρανοῦ.	<i>Eudoxo, Delphinus manē occidit. Dōsi- theo, Vindemiasor vespere oritur.</i>	14	13
22 D	στράτης οὐρα- νοῦ.	<i>Aētio, Lyra manē o cedit.</i>	15	14
23 E	τεράτης οὐρα- νοῦ.		15	15
24 F	τεράτης οὐρανοῦ.	<i>Eudoxo, Significat. Ptol.</i>	17	16
25 G	έγχομη οὐρα- νοῦ.	<i>Eudoxo, Lyra manē occidit; Significat.</i>	18	17
26 H	έκτης οὐρανοῦ.	<i>Democrito, Significat aquis & ventis. Ptol. Aētio, Delphinus manē occidit; & est mu- tatio zēstatis ad frigiditatem.</i>	19	18
27 I	τεράτης οὐρανοῦ.		20	19
28 C	τελέσθη οὐρανοῦ.	<i>Affyrius Vindemiasor exoriri manē inci- pit. Plin.</i>	21	20
29 D	τρίτης οὐρανοῦ.	<i>Eudoxo, Tonare solet. Ptol.</i>	22	21
30 E	τέταρτης οὐρα- νοῦ.		23	22
31 F	πέμπτης οὐρα- νοῦ.	<i>Eudoxo & Metrodoro, Significat. Ptol.</i>	24	23

EPHEMERIS.

XII. HYPERBERETÆUS, dierum 30. Sol in Virgine.

1 G	Naufragia.	Eudoxo, Significat. Hipparcho, Auster, & Etesiae cessant. Ptol. Eudoxo, Significat. Calippo, Virgo oritur: Significat.	25	24
2 A	Adventus aquariorum.	Hipparcho, Ventorum convolutio. Ptol.	26	25
3 B	Reflexus aquariorum.	Calippo, Significat. Ptol.	27	26
4 C	retrograda itineraria.	Affryius Sagitta occidit, & Etesiae definunt. Plin. Aetio, Vindemistor manè oritur, & malus navis occidit, & est finis dierum 40. post exortum Canis.	28	27
5 D	Drepanum aquariorum.	Hipparcho, Etesiae cessant. Eudoxo, Pluvia, toniterua. Etesiae cessant. Ptol.	29	28
6 E	Extritus aquariorum.	Hipparcho, Significat. Ptol.	30	29
7 F	Ventos aquariorum.	Eudoxo, Venti inconstantes. Hipparcho, Subsolantes flat. Ptol.	31	30
8 G	Spiritus aquariorum.	Calippo, Temporas est; & Etesiae cessant. Ptol. Eudoxo, Ventus spirat magnus, & tonat. Calippo, Humeri Virginis oriuntur & Etesiae definunt.	Sept.	31
9 A	curvitas aquariorum.	Metrodoro, Aeris intemperies. Comon, Etesiae definunt. Ptol.	2	Sept.
10 B	Desigatio.	Eudoxo, Veritus, tonitru, aeris intemperies. Hipparcho, Ventus, humiditas. Ptol.	3	2
11 C	περιστατικής αερού.	Metrodoro, Aeris intemperies. Calippo, Euclaeomus, Philippo, Aeris intemperies, & varia permixtio. Eudoxo, Pluvia, tonitru, ventus inconstans. Ptol.	4	3
12 D	Stu. epo. δέκατη.	Attica Arcturus matutino exoritur, & Sagitta occidit manè. Plin.	5	4
13 E	τυπωσις δέκατη.	Euclaeomus, Vindemistor apparet; oritur & Arcturus, & Sagitta occidit manè: tempestas fit per mare. Eudoxo, Pluvia, tonitrua, ventus magnus spirat.	6	5
14 F	τετραγωνός δέκατη.	Philippo, Aeris intemperies. Dositheo, temporas est. Ptol. Aetio, Capra vespere oritur.	7	6
15 G	πεντάτημος δέκατη.		8	7
16 A	επτάτημος δέκατη.		9	8

EPHEMERIS.

17	B ιερόμην ὅτι δεκάτη. <i>Dositheo</i> , Aëris intemperies. <i>Ptol.</i>	10	9	
18	C ογδόν ὅτι δεκάτη.	11	10	
19	D ενδέκατη δεκάτη. <i>Eudoxo</i> , Venti australes. <i>Ptol.</i>	12	11	
20	B Εἰξάτη. <i>Calippo & Cononi</i> , Significat. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Virgo media oriens significat : & Arcturus oriens est conspicuus.	13	12	
21	F δεκάτη φεύγοντος.	Eudoxo, Boreæ cessant. <i>Metrodoro</i> , Significat. <i>Democrito</i> , Significat ; & Hirundo non apparet. <i>Ptol.</i>	14	13
22	G ιεράτη φεύγοντος.	<i>Dositheo</i> , humiditas. <i>Euclemoni</i> , Autumni initium. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Arcturus manè oritur ; & per sequentes dies 7. spirant venti. Serenitas est plerunque. Cessante hoc tempore, ventus ab aurorâ exsilit.	15	14
23	A ιεράτη φεύγοντος.	<i>Hipparcho</i> , Aëris intemperies, & pluvia per mare ; & Autumni initium. <i>Ptol.</i> <i>Euclemoni</i> , Arcturus conspicuus ; Autumni initium, & Capra oritur, stella magna in Aurigâ ; & deinde significat. Tempestas per mare.	16	15
24	B ιεράτη φεύγοντος.	<i>Metrodoro</i> , Pluvia per mare, & aëris intemperies. <i>Ptol.</i> <i>Aëlio</i> , Arcturus oritur. Aët alteratur.	17	16
25	C ιερή φεύγοντος.	<i>Eudoxo</i> , Autumni principium. <i>Ptol.</i>	18	17
26	D τετάρτη φεύγοντος.	<i>Eudoxo</i> , Humiditas. <i>Ptol.</i> <i>Affrygia</i> [Etesiæ desinunt] significant. <i>Plin.</i> <i>Aëlio</i> , Spica manè oritur.	19	18
27	E τετάρτη φεύγοντος.	<i>Calippo</i> , & <i>Metrodoro</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Spica Virginis oritur. pluit.	20	19
28	F τετάρτη φεύγοντος.		21	20
29	G πεντάτη φεύγοντος.	<i>Aëlio</i> , Aëris maxima turbatio.	22	21
30	A πέμπτη φεύγοντος, ή Τριάτης.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Hipparcho</i> , Zephyrus vel austus. <i>Ptol.</i>	23	22
[31. In anno Intercalari : enibic addenda, εἰς δεκάτη φεύγοντος.]				

F I N I S.